

2016. JÚNIUS: MENEKÜLTÜGYI VÁLSÁG: ITT AZ IDŐ A CSELEKVÉSRE! + AZ UNIÓ MÉRLEGJELENTŐ BIZOTTSÁGA + AZ ADVENTISTA OKTATÁS JÖVŐJE
+ A KERESZTÉNY ÉS A CSÁSZÁR + „ADJ NÉKIK KENYERET ÉS VIZET!” + A LELKI FEJLŐDÉST AKADÁLYOZÓ VAGY ELŐSEGÍTŐ BÜNTUDAT
+ MUNTÉENIAI EGYHÁZTERÜLET – VÁRVÁN ÉS SIETTETVÉN JÉZUS ELJÖVETELÉTI! + A CÉL FELÉ FUTUNK

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

A MENEKÜLTEK VÁLSÁGA
ADRA - A MENEKÜLTEK VÁLSÁGA
A MENEKÜLTEK VÁLSÁGA
A MENEKÜLTEK VÁLSÁGA

REMÉNYSÉG
A MENEKÜLTEK
SZÁMÁRA

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

10

3 Vezércikk

ADRA Románia

Menekültügyi válság:
itt az idő a cselekvésre!

4 Az Unió Mérlegjelentő Bizottsága, 2016. április 22–24, Méhkert

Ștefan Tomoiagă

Az elnök jelentése

Aurel Neațu

A titkár jelentése

Eduard Călugăru

A kincstárnok jelentése

10 Cernica – Adventista Teológiai Intézet

Emanuel Sălăgean

Az adventista oktatás
jövője

14

12 Cernica – Adventista Teológiai Intézet

Interjú Roxana Paraschivval

Tervek és távlatok
az Adventista Teológiai
Intézetben

13 Ügyosztályok

Mihai Miron

A keresztény és a császár

14 A hónap témája

ADRA Románia

„Adj nekik kenyeret
és vizet!”

18 Lelki élet

Samuel Negrea

A lelki fejlődést aka-
dályozó vagy elősegítő
bűntudat

20

20 A romániai egyház

Gabriel Ișvan

Munténiai Egyházterület:
Várván és siettetvén
Jézus eljövetelét!

24 AMICUS

Marcel Brândzanic

A cél felé futunk

26 Reflexiók

Mihail Baci

Próbálj ki valami újat!

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

Aki tudja, válaszoljon

31 Szívtől a szívig

Ted Wilson

A Generál Konferencia
elnökének üzenete

24

14

*Ha szeretet vezérli tettein-
ket, a félelem elillan szí-
vünkéből, s helyét az elfoga-
dás, adakozás és a szeretet
foglalja el. Ebben is Meg-
váltónknak kell lennie pél-
daképünknek. Csakis egy
ilyen lelkületben űzhető
el a keserűség és viszály.*

2016. június. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.
Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Lóránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; Tanácsadók Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Ioșif Pașca, Georgel Pirlitu, Szász Ernő; Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította Papp Andrea és Zakariás Loránd; Szerkesztette Zakariás Loránd; Tördelés Szőcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0740-100015; E-mail mezeiaron@yahoo.com; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

MENEKÜLTÜGYI VÁLSÁG: ITT AZ IDŐ A CSELEKVÉSRE!

A Romániai Hetednapi Adventista Egyház és a Romániai ADRA együtt érez a menekültekkel, részt vállal a támogatásukban, és másokat is együttérzésre buzdít.

„Felhívást intéztek testvéreimhez, hogy ne csak szemlélői legyenek a menekültek válságának, hanem nyújtsák ki feléjük segítő kezüket. Isten ezekben az időkben felszólítja egyházát, hogy legyen kórház a bajba jutottak számára, Krisztus követőinek pedig ott kell lenniük, ahol szükség van rájuk. Mennyei Atyánk kéri ezt tőlünk. Sosem túl késő mindent előről kezdeni, de mindig is túl korai megállni az úton. Vannak emberek, akik érzik: csak akkor lehetnek gazdagok, ha megosztják javukat a nélkülözőkkel” (Ştefan Tomoiagă, a Román Unió elnöke).

Az Európába érkezett menekültek okozta válság felelősségteljes együttérzésre szólít bennünket. Szolidaritásunk célja az emberi élet és méltóság megőrzése. Az emberséget a válság próbálja meg igazán. A krízis soha nem látott méreteket öltött Európában, ezért az ADRA a menekülteket nagy számban befogadó országok támogatására ösztönöz. A vallomások és statisztikák mögött valós emberéletek vannak, szomorú, veszteségekről, szenvedésről szóló élettörténetek, emberek, akiket sosem ismertünk, de akiknek a segítségünkre van szükségük. (Robert Georgescu, a Romániai ADRA vezérigazgatója)

**RÉSZVÉTEL ÉS
SZOLIDARITÁS
ADRA
ROMANIA**

AZ EURÓPÁBA ÉRKEZETT MENEKÜLTEK OKOZTA VÁLSÁG FELELŐSSÉGTELJES EGYÜTTÉRZÉSRE SZÓLÍT BENNÜNKET. SZOLIDARITÁSUNK CÉLJA AZ EMBERI ÉLET ÉS MÉLTÓSÁG MEGŐRZÉSE.

A Nemzetközi ADRA nyilatkozata az európai menekültválságról

Ezrével özönlenek Európába a menekültek, nekünk pedig rá kell eszmélnünk, hogy a válság elmélyültével egyre több nehézséggel kell megküzdenünk, s a nyugtalanság fokozatosan nő.

Politikai megoldást szorgalmazunk. Választott vezetőinknek vállalniuk kell a felelősséget, hogy olyan döntéseket hoznak, amelyek megvédik az érintetteket, és az érdekeiket szolgálják.

Ugyanakkor felhívást intézünk a befogadó országok lakosaihoz is, hogy bánjanak türelmesen, megértően és emberségesen a menekültekkel. Ennek a válságnak a feszültségét mindannyian érezzük, s a világ tétlenül nézi, hogyan élnek vissza és használnak ki védtelen, sebezhető embereket, családokat.

Az alapvető emberi jogok a menekültekre is érvényesek. Mind a hatóságoknak, mind a lakosoknak el kell ismerniük, hogy a menekülteknek nyújtott segítségnek nem lenne szabad, hogy határt szabjanak szögesdrótkerítések, vallási vagy kulturális sormópók.

A háború sújtotta országokból érkezett menekültek száma egy év alatt 84%-kal nőtt, ami azt bizonyítja, hogy igazi válsággal van dolgunk, amit a megfelelő eszközökkel kezelniük kell. Felkérjük Európa lakosságát, Európa országainak kormányait és hatóságait, hogy tartsák tiszteletben minden személy méltóságát. Elvárjuk, hogy emberséges, tiszta és biztonságos körülmények között szállásolják el a menekülteket, és részesítsék őket meg-

felelő egészségügyi ellátásban, alapvető emberi jogokat tartsák tiszteletben.

Kérjük a bevándorlásiügyi hatóságokat, hogy ne csak az élelem és a menhely biztosítását kezeljék prioritásként, hanem a nyelvkurzusokat és a különböző szolgáltatásokban – például lelki tanácsadásban – való részesülést is.

Egy másik kritikus pontja ennek a válságnak a biztonság kérdése. A visszatoloncolás semmi ahhoz képest, hogy milyen stressznek vannak kitéve a menekültek. A helyi rendőrségnek és a hatóságoknak a biztonság szavatolása kell, hogy legyen a legfontosabb, és ebben példát is kell mutatniuk a lakosoknak.

Amikor a menekültek nem gyakorolhatják alapvető emberi jogukat, ennek árát nem csak ők fizetik meg. Az egész világ szeme Európára van szegezve ezekben a napokban, de itt egy globális válságról van szó, és minden döntést alaposan meg kell vizsgálni. Azáltal, hogy tiszteletben tartják az emberi jogokat, és együttérzéssel kezelik a menekültek helyzetét, példát mutatnak a világnak.

Az ADRA kiáll a menekültek védelme és jogaik gyakorlása mellett. Felismerjük, hogy mekkora szükség van az emberiségre ebben a válságban. Minden egyes menekült egy-egy érték Isten szemében. Ezért arra buzdítunk, hogy minden tőled telhető megtégy az országodba érkezett menekültek jogainak tiszteletben tartása érdekében.

AZ ELNÖK JELENTÉSE

**KRISZTUSHOZ
HASONLOAN
STEFAN
TOMOIAGĂ**

**MINDANNYIAN ERŐT
KÉRÜNK FENTRŐL:
„MERT NEM BESZÉD-
BEN ÁLL AZ ISTENNEK
ORSZÁGA, HANEM
ERŐBEN” (1KOR
4:20). MAGATARTÁ-
SUNK ÁLTAL HÍVJUK
AZ EMBEREKET EGY
JOBB ÉLETRE ITT EZEN
A FÖLDÖN, ÉS MAJD
AZ ÖRÖK ORSZÁGBAN.**

Ha egyszavas jellemzést kellene adnunk a 2015-ös év romániai Hetednap Adventista Egyházáról, melyek lennének azok a szavak?

Közeledés – a mérlegjelentő bizottság közvetlenebb, és közelebb van a hívekhez – május, Bukarest, Învingători gyülekezet.

Anyagi támogatás – Az ADRA befejezte első olyan projektjét, amelynek anyagi kerete hat nulla összegben fejezhető ki.

Akkreditáció – Az Úré a győzelem, várjuk a hivatalos dokumentumot, amely igazolja, hogy a román állam elismeri az Adventista Teológiai Intézet akadémiai érdemeit.

Család – A „Csakis együtt” jelige alatt egybegyűjtöttük a romániai adventista lelkescsaládokat.

Odaszentelődés – A „Negyven reggel Jézussal” („40 de dimineți cu Isus”) című könyv minden várakozást felülmúló példányszámban kelt el.

Közúti baleset – Hálások vagyunk Istennek, hogy megőrizte Romică Sîrbu életét, aki újra körünkben lehet.

Választások – három lelkész munkatársunk kapott meghívást, hogy az egyház magas szintű vezetőségi struktúráiban töltsön be tisztséget: a Generál Konferencián és az Inter-Európa Divízióban.

Taglétszámcsökkenés – 2015 elejéhez képest 552 taggal vagyunk kevesebben, annak ellenére, hogy 1431 személy keresztkedett meg és 105-en hitük megvallása útján váltak egyházunk tagjaivá.

Külmisszió – 2015-ben 20 fiatalunk végzett missziószolgálatot Mexikóban.

Mindezek mellett a szavak mellett úgy véljük, hogy az Isten iránti **dicséret** a legjellemzőbb szó. A Teremtőnek címzett dicsőítés nyitányát egyéni- és kórusban is énekelhetjük: „Fölbuzog szívem szép beszédre. Mondom: művem a királynak szól” (Zsolt 45:2).

Hová megyünk? (szeretnénk menni?)

„És jelentse meg nekünk az Úr, a te Istened az utat, amelyen járunk, és a dolgot, amit cselekedjünk” (Jer 42:3).

„Amikor belépünk Krisztus nyugalmába, ott kezdődik el számunkra a mennyország. Mi válszolunk Isten hívására – »Gyertek, tanuljatok Tőlem!« –, és Hozzá járulván, elkezdjük az örök éle-

A csüggedés ellenszere

„Eredj el, és te is akképpen cselekedjél.”

(Lk 10:37)

tet. A menny egy szüntelen közeledés Istenhez – Krisztus által. Minél több időt töltünk mellette, annál inkább megnyilatkozik előttünk az Ő dicsősége; és minél jobban megismerjük Őt, annál boldogabbak leszünk. Ha **Jézussal** járunk ebben az életben, el fog halmozni szeretetével, és a jelenléte megerősít bennünket” (*Jézus élete*, 284).

„Előre és **felfelé** kell haladnunk, szüntelenül növekednünk a kegyelemben és az igazság ismeretében” (*Bizonyságtételek*, 5/10). „Ima- és hálaadómányaink felajánlása mellett el kell mennünk mindazon **testvéreinkhez**, akikkel nézeteltéréseink vannak, alázatosan valljuk meg bűneinket, és kérjük tőlük bocsánatot” (*Gondolatok a Hegybeszédéről*, 59). „**Előre** kell mennünk a Krisztus nevében, és védelmeznünk kell a ránk bízott igazságokat” (*Apostolok története*, 63). „Eredj el, és te is ekképpen cselekedjél” (Lk 10:37).

„Több krisztusi együttérzésre van szükség; nemcsak azok iránt, akik a szemünkben hibátlanok, hanem az olyan szegények, szenvedők és küzdő lelkek iránt is, akik gyakran hibáznak, vétkeznek és megbánják, akik kísértésbe esnek és elcsüggednek. Irgalmas Főpapunkhoz hasonlóan gyarlóságainkon megindulva menjünk oda embertársainkhoz” (*A nagy Orvos lábnyomán*, 147). „Eredj el, és te is ekképpen cselekedjél” (Lk 10:37).

Mennyibe kerül mindez?

Egyre gyakrabban hallhatjuk, hogy a nyugati társadalmak a posztkeresztény korszakba léptek. Akik nagy meggyőződéssel állítják ezt, vallásellenes törekvéseik hirdetése végett, azok nem mások, mint az ateisták, a társadalom elvilágiasodott avantgárdja. Ebben az új kontextusban, szerintünk, elsősorban szüntelen imádkozásra van szükség, hogy ezáltal mennyei tanácsokban részesüljünk. Másodsorban, tudatában lévén annak, hogy „aki imádkozik, de ezen kívül semmi más nem tesz, hamarosan az imádkozást is abba fogja hagyni” (*Az utolsó napok eseményei*, 64), szükségesnek tartjuk olyan hosszú távú stratégiák kidolgozását és gyakorlatba ültetését, amelyek az egészségügy, a nevelés, a gyermek- és ifjúsági szolgálat, valamint a társadalmi munka terén kamatoztatják küldetésstudunkat és emberbaráti szeretetünket. Lehet, hogy bizonyos szempontból idő- és energiapocsékolásnak tűnnek majd erőfeszítéseink, de felteszem a kérdést: milyen árat fog fizetni egyházunk a következő nemzedék idején, ha most,

ezekben a viszonylag nyugodt időkben nem fordítunk időt a tanulmányozásra, imádkozásra, eszmecserékre, amelyek segítenek újra felfedezni egyházi önazonosságunkat és küldetésünket.

Itt most nem a társadalmi evangéliumról beszélünk, hanem azokról a válaszokról, amelyeket az emberek kérdéseire adunk, azokról a megoldásokról, amelyeket szükségleteikre ajánlunk. Ha mindezeket segíthetünk, meghívhatjuk őket, hogy kövessék Krisztust, és fogadják el az általa felajánlott üdvösséget.

„Krisztus előbb választott ki minket, végtelen nagy árat fizetve megváltásunkért, ezért a hűséges keresztény mindenkiben Krisztust választja, mint aki az első, az utolsó és a legjobb mindenben. A Megváltóval való kapcsolatnak azonban ára van... A bűnösnek meg kell változtatnia a szívét, akaratát alá kell vetnie az Ő akaratának, és belülről és kívülről is támadások érik majd” (Üzenet az ifjúságnak, 106). „De még ha legtöbbször becsüljük is, amiről lemondunk, a nélkülözéseinket és áldozatainkat, akkor is sokkal kevesebbe kerül ez nekünk minden tekintetben, mint az élet Fejedelmének került. Bármelyik áldozatunk jelentéktelenné zsugorodik, ha azzal vetjük össze, amit Krisztus hozott értünk” (Bizonyosságtételek, 3/480).

HOZZÁ HASONLÓAN – a 2016–2017-es missziós év

„Krisztus eljövételének jelei túl világosak ahhoz, hogy kételkedjünk bennünk. Ezek fényénél az igazság hitvalói legyenek erőteljes igehirdetők. Isten mindenkit felhív – a lelkeseket és a gyüle-

kezet tagjait, hogy ébredjenek. Az egész mennyben lázas tevékenység folyik. A történelem hatalmas léptekkel közeleg a végéhez. Az utolsó idők veszedelmei között élünk. Nagy veszedelmek küszöbén állunk, és mi mégis alszunk” (Bizonyosságtételek, 1/252).

Ha a fásultság, lelki zsidbadság és kényelemszeretet befészkelte magát az életünkbe, „ideje már, hogy felszerkenjünk az álomból, mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívők lettünk” (Róm 13:11).

Fogadjátok e lelkeim mélyéről fakadó felhívást, ti mindannyian, a Végrehajtó Bizottság tagjai, gyülekezetvezetők, lelkesek, presbiterek, tanárok, orvosok, diákok, közeli vagy távoli, aktív vagy nyugalmazott lelkipásztorok! Gyere te is, kedves olvasó! Légy olyan, mint Krisztus!

Megváltónk számos meg nem értésbe, hálátlanságba és visszautasításba ütközött, mégsem keseredett el, nem csüggedt el, feje felett sosem csaptak össze a hullámok. Számára minden akadály egy-egy boldog alkalom volt. Egy összetört szív? – alkalom az illető megvigasztalására; valaki megbetegedett? – egy újabb alkalom a gyógyításra. Gyűlölködő érzések? – egy újabb lehetőség a szeretet kinyilvánítására. Küzdelem a bűnnel? – egy újabb alkalom a győzelemre.

Mágnessel a szívünkben és iránytűvel a homlokunkon: „Menjünk, és cselekedjünk mi is eképpen!” ■

Ștefan Tomoiagă, a Román Adventista Unió elnöke

A TITKÁR JELENTÉSE

Minden mérlegjelentő bizottság arra kötelez bennünket, hogy az elmúlt év aktivitásait elemezzük, mindenki a saját nyilvántartásai alapján, és az objektivitásra törekedvén felmérjük, mit valósítottunk meg, és min kell még igazítanunk a jövőben.

Szerintem nagyon nehéz, szinte lehetetlen a meg nem valósított dolgokról jelentést készíteni. Ez az oka annak, hogy jelentésemben mindössze számadatokat fogok bemutatni, amelyek által hűségesen szemléltetni szeretném szolgálatunk statisztikai helyzetét.

Habár a titkári jelentés az előbbi évek csökkenő tendenciáit mutatja, arra szeretnék kérni benneteket, hogy nézzetek túl a számadatokon, és lássatok meg azok szolgálatát, akikről az intézmények és osztály igazgatók jelentései említést tesznek.

„Szorgalmasan megismerd a te juhaid külsejét, gondold a nyájakra (Péld 27:23)

2015-ben 1431 személy lépett be egyházunkba keresztség, 105 pedig hitvallás által. A távozások fejezeténél el kell mondanunk, hogy 1205-en tértek nyugalomra (százzal többen, mint egy évvel ezelőtt), és 344 személyt zártunk ki sorainkból (134-gyel kevesebbet mint a tavaly). Összesítve: ha 2015 elején 66.385 tagja volt egyházunknak, az év végén ez a szám 65.833-ra csökkent.

Annak érdekében, hogy szélesebb perspektívából értékelhessük a 2015-ös esztendő, az alábbiakban 11 évre visszamenőleg a keresztségek, kizárások és vesztetések dinamikáját is bemutatjuk egy táblázatban.

„EZT PEDIG CSELEKEDJÉTEK, TUDVÁN AZ IDŐT, HOGY IDEJE MÁR, HOGY AZ ÁLOMBÓL FELSERKENJÜNK; MERT MOST KÖZELEBB VAN HOZZÁNK AZ ÜDVÖSSÉG, MINT AMIKOR HÍVŐKKÉ LETTÜNK” (RÓM 13:11).

EGY NYÁJ ÉS
EGY PASZTOR
AUREL
NEAȚU

„VISELJÉTEK GONDOT AZÉRT MAGATOKRA ÉS AZ EGÉSZ NYÁJRA, MELYBEN A SZENTLÉLEK TITTEKET VIGYÁZÓKKÁ TETT” (CSEL 20:28).

Egyház-terület	Gyülekezetek	Csoportok	Össz-taglétszám	BEJÖVETELEK			TÁVOZÁSOK				Össz-taglétszám év végén
				Kereszt-ség	Szava-zat	Tagság átkérése	Tagság átkérése	Elhalálo-zás	Kizárás	Tagság törlése	
Bánát	113	41	6 847	147	14	101	160	85	31	21	6 743
Moldva	240	44	12 772	337	27	160	379	323	66	0	12 528
Munténia	263	61	18 511	328	29	285	205	284	107	51	18 509
Olténia	207	51	11 237	220	14	110	152	248	58	1	11 075
Észak-Erdély	129	12	7 722	121	5	99	122	122	29	0	7 674
Dél-Erdély	151	32	9 296	278	16	96	92	143	53	9	9 304
ÖSSZESEN	1 103	241	66 385	1 431	105	851	1 110	1 205	344	82	65 833

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Kereszttség + hitvallás	1 841	2 235	1 835	1 778	2 183	1 946	1 650	1 594	1 535	1 496	1 536
Kizárások	642	746	843	792	648	746	598	523	452	478	344
Veszteség %-ban	37	35	50	47	31	38	40	33	29	32	22

AZ ADVENTISTA EGYHÁZ SZEMÉLYZETE

2015 végén a Román Adventista Egyház Uniójának összesen 731 alkalmazottja volt, ehhez a létszámhoz hozzá kell adnunk még 84 könyvevangélistát is.

Rövid jelentésemet azzal zárom, hogy kifejezem meggyőződésemet: Aki elhívott minket erre a szent szolgálatra, az erőt is meg fogja adni, amelyre oly nagy szükségünk van, hogy eleget tehesünk felkéréseinek és egyháza nehézségeit megoldhassuk, a testvéri közösséget pástorolhassuk, s így mandátumunk alatt mindent megtehesünk, ami tőlünk telik, hogy felkészítsük az egyházat a Krisztussal való találkozásra.

„Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájr, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérel szerzett” (Csel 20:28). ■

Aurel Neațu, a Romániai Hetednap Adventista Egyház Uniójának titkára

Akkreditáció típusa	Alkalmazottak összesen
Felszentelt lelkészek	340
Akkreditált tanárok (nem lelkészek)	6
Akkreditált adminisztratív és műszaki személyzet	180
Segédlelkészek	39
Felhatalmazott tanárok	4
Adminisztratív és műszaki személyzet	115
Lelkészgyakornokok	16
Egyéb alkalmazottak	31
ÖSSZESEN	731

Fotó: Emanuela Jalbă

A KINCSTÁRNOK JELENTÉSE

„Áldott az Isten, aki nem vetette meg könyörgésemet, és kegyelmét nem vonta meg tőlem.” (Zsolt 66:20)

Újból hálásak vagyunk a jó Istennek ajándékaiért, amelyekkel elárasztott bennünket. A Szentlélek segítségével, egyházunk tagjai hűségének és szolgálatkészségének köszönhetően a tavalyi évi terveinket mind teljesítettük.

A tizedek összege nőtt, akárcsak a hála-, a XIII. szombati- és az imaheti adományoké, továbbá az ADRA szervezetnek, az Adventista Médiaköz-

pontnak, a vallásszabadságért való küzdelemnek és a Divízióknak felajánlott összegek is. Enyhe csökkenést könyvelhettünk el a szombatiskolai adományok és az Adventista Világrádióknak szánt összegek terén.

Az alábbi táblázatban bemutatjuk a tized-bejövetelek 2015-ös helyzetét 2014-hez képest.

**HŰSÉG ÉS
RÉSZVÁLLALÁS
EDUARD
CĂLUGĂRU**

* Euró-lej paritás 2015: 4,445

* Inflációs ráta: -0,6

EGYHÁZTERÜLET	2015 / 2014	
	Növekedés	
	%	%
		aktualizált
BÁNÁT	102,51%	103,12%
MOLDVA	101,51%	102,12%
MUNTÉNIA	96,75%	97,33%
OLTÉNIA	99,93%	100,53%
ÉSZAK-ERDÉLY	102,76%	103,38%
DÉL-ERDÉLY	103,87%	104,49%
ÖSSZESEN	100,43%	101,03%

„PRÓBÁLJATOK
MEG ENGEM, AZT
MONDJA A SERE-
GEKNEK URA,
HA NEM NYITOM
MEG NÉKTEK AZ
EGEK CSATORNÁIT,
ÉS HA NEM ÁRSZ-
TOK REÁTOK
ÁLDÁST BŐSÉGE-
SEN” (MAL 3:10).

A tizedek összegének abszolút növekedése 2015-ben 2014-hez képest, Unió szinten: 253.310 lej, százalékpontokban pedig 0,43% (2014-ben 2013-hoz képest a növekedés 1,15% volt). Az átlaginflációt figyelembe véve (-0,6%, 2015 lévén az

első év 1989 óta, amikor negatív volt az infláció [2014-ben 1,07%-os inflációnk volt]), az aktualizált átlagtized 1,03%-kal nőtt 2015-ben 2014-hez képest (2014-ben 0,07%-os növekedésünk volt 2013-hoz képest).

Tized egyházterületenként 2015-ben

Tized megyénként 2015-ben

Tized – az első tíz megye 2015-ben

Tized per fő – az első tíz megye 2015-ben

A Román Unióban az egy főre eső tized összege a tavaly is növekedett, elérve a 898 lej per év értéket (75 lej per hónap). 2014-ben ez az összeg 887 lej volt egész évre (74 lej egy hónapra), 2013-ban pedig 880 lej (73 lej).

Az európai valutában befolyt tized összege esetében 54.000 euróval több gyűlt össze 2015-ben, mint 2014-ben, annak ellenére, hogy a valutaárfolyam viszonylag stabil volt (4,4446-ról 4,4450-re).

A szombatiskolai adományok – a legfontosabb világszintű adomány – 0,1%-kal csökkent, a tavalyi összeg 2.769.170 lej volt. Az egy főre eső szombatonkénti szombatiskolai adomány összege 2015-ben 0,88 lej (2014-ben 0,80). Sokáig ennek az adománynak az összege az egyházterületek rendelkezésére állt, és imaházak építésére használták fel (a Generál Konferenciával való egyezmény értelmében). 2012-től azonban a szombatiskolai adományok összegét el kezdték átutalni a Generál Konferenciához, hogy onnan globális evangelizációs projektekhez osszák szét. 2015-ben a szombatiskolai adományok 60%-át utaltuk át a Generál Konferenciához. Ugyanezt a százalékarányt alkalmaztuk a XIII. szombati adományok esetében is.

Az alábbiakban bemutatjuk a világ-, Unió- és Konferencia-szintű különleges adományok összegét:

- Hálaadományok: 874.316 lej
- Vallásszabadság: 105.877 lej
- Imaheti adományok: 308.956 lej
- Világrádió: 117.961 lej
- A világmiszió kiterjesztése: 225.684 lej
- Keresztény oktatás: 127.893 lej
- Ifjúság: 93.840 lej
- Építkezések (egyházterületek): 186.099 lej
- ADRA: 266.272 lej

Különleges projektek (egyházterületek): 94.931 lej
 Adventista Médiaközpont: 349.488 lej
 XIII. szombat: 259.413 lej.

A hálaadományok összege 874.316 lej volt (egy évvel korábban, 2014-ben 823.907 lej). A Generál Konferenciával való egyezmény alapján a hálaadományok összege 2012-ig az egyházterületek rendelkezésére állt, hogy „fehér területeken” történő evangelizálásokra fordítsák. 2012-től a világmiszió kiterjesztése érdekében az összeg 60%-át átirányítjuk a Generál Konferencia számlájára. Az oktatás támogatására szánt adományok a konferenciáknál maradtak, a tized 1%-ával együtt.

Az Adventista Médiaközpont továbbra is nagy kihívás a romániai Adventista Egyház számára. A rádión és tévén keresztül végzett szolgálat nagy pénzüsségeket emészt fel. 2015-ben 349.488 lej folyt be erre a célra (2014-ben 334.426 lej), miközben az Unió által átutalt összeg 4.838.000 lej volt.

Munkánk egy másik fontos területe a felebarátaink megsegítése. Az ADRA szervezetnek szánt adományok összege 2015-ben 266.272 lej volt (2014-ben 245.864 lej). Az ADRA vezetőinek jelentései részletesen bemutatják, hogyan használták fel ezeket az összegeket. Szeretnénk újból értékelni egyházunk tagjainak áldozatkészségét és együttérzését, amelyről országszerte – de határainkon túlról is – bizonyosságot tettek.

Természetesen nem hagyhattam ki a jelentésemből a gyülekezetek költségvetését szolgáló gyűjtéseket sem. A 2015-ben erre a célra befolyt pénzüsségeket imaházak építésére, tatarozására, fenntartására, a szegények támogatására, helyi evangelizációk finanszírozására használták fel. Országos szinten ez az összeg 2015-ben 13.661.105 lej volt.

EGYHÁZ-TERÜLETEK	2015-ben átadott	2015-ben még építkezés alatt álló imaházak	Az építkezés 2016-ra tervezett megkezdése	Az építkezés 2016-ra tervezett befejezése
BÁNÁT	1	12	1	6
MOLDVA	1	8	4	3
MUNTÉNIA	3	9	1	3
OLTÉNIA	3	12	–	3
ÉSZAK-ERDÉLY	3	23	1	5
DÉL-ERDÉLY	4	13	1	4
ÖSSZESEN	15	77	8	24

A fenti táblázat az imaházak építésének helyzetét mutatja be országos szinten.

2015 végén 77 imaházunk állt építkezés alatt, az átadott imaházak száma 15 volt. 2016-ra 8 imaház építkezésének elkezdését, valamint 24-nek a befejezését tervezzük.

Tudjuk, hogy az említett összegek mellett több más olyan hozzájárulás is van még, amelyeket a tagok közvetlenül tettek meg, és ezek nem jelenhetnek meg ebben a jelentésben. Isten azonban

mindenről tud, s az Ő munkájában mindenkinek helye van. Az eredményességet a hűség és a Szentlélek beavatkozásán keresztül mérjük.

Az Úr mellettünk volt, és hálánk Őhöz száll. Örvendtünk áldásainak és feltétlen támogatásának, ezért továbbra is Őbenne bízunk, és Őt dicsofítjuk. ■

Eduard Călugăru, az Uniő kincstárnoka

Közvélemény-kutatás – Adventszemle www.curieruladventist.ro

- Milyen gyakran kattint a weboldalunkra?
 - naponta
 - hetente
 - kéthetente
 - havonta
 - ritkábban, mint havonta
- Indokolja meg pár szóban, hogy miért kattint az oldalunkra.
- Az Ön életkora:
 - 30 év alatt
 - 30–40 év között
 - 40–50 év között
 - 50–60 év között
 - 60 év felett
- Az Ön neme:
 - Férfi
 - Nő
- Milyen gyakran szeretné, ha frissítenénk a tartalmunkat?
 - naponta
 - hetente
 - kéthetente
 - havonta
 - ritkábban, mint havonta
- Milyen tematikájú cikkeket olvasna szívesen a weboldalunkon?
 - lelki
 - biblíatudományi (dogmatikai)
 - apologetikai
 - oktatási
 - ifjúsági
 - családi
 - erkölcsstani és keresztény filozófiai
 - kulturális, művészeti
 - az egyház adminisztrációjával kapcsolatos
 - életrajzokat bemutató
 - egyéb
- Milyen területet kellene, hogy érintsenek a weboldalon közzétett cikkek ahhoz, hogy nem adventista barátokkal és ismerőseikkel is megoszthassák?
 - lelki
 - biblíatudományi (dogmatikai)
 - apologetikai
 - oktatási
 - ifjúsági
 - családi
 - erkölcsstani és keresztény filozófiai
 - kulturális, művészeti
 - az egyház adminisztrációjával kapcsolatos
 - életrajzokat bemutató
 - egyéb

8. Készek lennének-e havidíjat fizetni ahhoz, hogy a weboldal különleges tartalmihoz is hozzáférjenek?

AZ ADVENTISTA OKTATÁS JÖVŐJE

Ha abban a reményben kezdték el olvasni ezt a cikket, hogy megtudtok valamit az adventista oktatási rendszer jövőjéről, el kell mondanom, hogy nem ez a témája ennek az írásnak. Mivel minden oktatási rendszer legfőbb célja a jövőt tartja szem előtt,¹ természetes, hogy érdeklődés van az erőfeszítések végcélja iránt. Ennek a figyelemnek két szempontja van: egyrészt szem előtt kell tartani, hogy milyen jövőkép alakul ki a gyermekekben, fiatalokban és felnőttekben egyaránt, milyen elképzelés körvonalazódik az előttünk álló időről; másrészt pedig figyelembe kell vennünk a személy (át)alakulását a szerint a modell szerint, amelyet az általa választott oktatási rendszer képvisel – jelen esetben az adventista oktatási rendszer. A kinyilvánított cél: a jövőre történő felkészítés. De milyen jövőről is van szó?

AZ ADVENTISTA OKTATÁS FORMÁLJA A DIÁKOK JELLEMÉT, ÉS FELKÉSZÍTI ÖKET ARRÁ A PROFETIKUS JÖVŐRE, AMELYET ISTEN A BENNE BÍZÓKNAK MEGÍGÉRT.

Az adventista oktatási rendszer alakította jövőkép

Az élet számtalanszor bebizonyította már, hogy azok a legértékeltőbb szülők, nevelők és mentorok, akik hisznek az általuk irányított gyermekek lehetőségeiben, még akkor is, amikor minden úgy tűnik, hogy összeesküszik ellenük. Az egyik legismertebb példa Ben Carson édesanyja, aki olyan jövőképet alakított ki fiában, amelyben az édesanyja kitarató hite nélkül sosem lett volna része. Ez a jövőkép céllá változott számára, amelyért el kez-

dett küzdeni, majd a törekvés folyamán egyre vonzóbbá, ellenállhatatlanabbá vált számára ez a cél.

Tulajdonképpen ez az a modell, amelyet Isten az emberiség történelme folyamán alkalmazott. Már az Éden-kertben parancsával megjelenített előttük egy fantasztikus jövőképet: „Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatok alá” (1Móz 1:28). Még a bűnbeesés után is – a küzdelmek és a szenvedés ellenére – a jövő képe továbbra is a győzelem képe, amely a kígyó fejére taposásában csúcsosodik ki (lásd 1Móz 3:15). A Biblia narrációjának hangvétele továbbra is pozitív fekvésű, amint azt Ábrahám történetében is láthatjuk (annyi utóda lesz, mint ahány csillag az égen, 1Móz 22:17), a zsidó nép előtt pedig a tejjel és mézzel folyó ország látata nyílt meg (2Móz 3:17). Ezeket a képeket további ó- és újtestamentumi képekkel egészíthetjük ki, amelyek az új ég és új föld látványában teljesednek ki, „amelyekben igazság lakozik” (2Pt 3:13). Vagy más szavakkal: „Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek” (1Kor 2:9).

Ma, 2016-ban, az adventista oktatás továbbra is a tanulók és diákok elé tárja az Isten által megígért profetikus képet. Számukra egy ilyen jövőkép annyira vonzó lehet, hogy felhagynak az élet

bűnös, pillanatnyi gyönyöreivel, és szilárdan megállnak a hitben, mert látják azt, ami a szemnek láthatatlan (Zsid 11:25.27).

A jövő, amelyre az adventista oktatás felkészít

Csupán a helyes jövőkép nem elég ahhoz, hogy részünk is legyen az Isten által megígért örök életben. A szomorú valóság az, hogy csak néhányan látják meg ezt az Isten által felvillantott perspektívát, és csak kevesen engedik meg Istennek, hogy úgy formálja életüket, hogy részük is lehessen ebben a dicsó jövőben (Mt 20:16). A Szentírásban azt olvassuk, hogy ez a megígért jövőre történő felkészítés egy halállal veszi kezdetét (Róm 6:6), majd következik a feltámadás (Kol 2:12), és az ekképpen kapott élet a bűnvallás és bocsánat ál-

tal nyert újjászületés állandó megtapasztalásával tartható fenn (1Jn 1:9; 2:1). Ezen átalakulás folyamatának hiányában az ítélet egyértelmű: „Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát” (Jn 3:3). Vagyis: nehogy azt gondold, hogy egy olyan világba jutsz majd, amelyben már most nem szeretsz lenni.²

Tulajdonképpen ez az adventista oktatási rendszer legfontosabb célja: „Helyes és teljes körű felkészítést nyújtani erre és az eljövendő örök életre.”³ Ha mindössze erre az életre készítjük fel ifjainkat, nem beszélhetünk teljes felkészítésről, még ha erre egy adventista oktatási intézményben is kerül sor (lásd 1Kor 15:19).

Ezért az Adventista Teológiai Intézetben nagy hangsúlyt fektetünk az eredményes adventista oktatásra, de főként arra, hogy feltárjuk fiataljaink előtt az Isten által megígért jövő valóságát, és felkészítsük őket a történelem végső eseményeire és a küszöbön álló örök életre. Egyre riadtabb és tébolyultabb világunkban az adventista oktatás továbbra is kijelenti, hogy van egy Isten, aki nem csak hogy ismeri a jövőt, hanem szeretteit el is vezeti ebbe a biztos jövőbe.⁴ És ez a jövő az adventista oktatás jövője! ■

Emanuel Sălăgean, Adventista teológiai Intézet, Cernica

Fényképek: Emanuela Jalbă

Jegyzék:

1. A gyermekeket felkészítik a serdülőkorra, a serdülőket az ifjúkorra, az ifjakat a felnőttkorra, a felnőtteket pedig az egyre kiszámíthatatlanabb helyzetekre, amelyeket ez az állandóan változó világ előteremt. „A 2010-ben legkeresettebb szakmák 2004-ben nem is léteztek. Tehát ma olyan szakmákra tanítjuk diákjainkat, amelyek ma még nem léteznek, amelyek ma még nem létező technológiákat alkalmaznak majd olyan problémák megoldására, amelyeket még nem ismerünk” (Richard Riley, az Egyesült Államok volt nevelésügyi államtitkára).

2. Idézet az egyházatyák írásából.

3. Ellen G. White, *Nevelés*, 7.

4. Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ*, Andrews University Press, Berrien Springs, MI, 2002, 69. oldal

**AZ ADVENTISTA
OKTATÁSI RENDSZER
LEGFONTOSABB CÉLJA
HELYES ÉS TELJES
KÖRŰ FELKÉSZÍTÉST
NYÚJTANI ERRE
ÉS AZ ELJÖVENDŐ
ÖRÖK ÉLETRE.**

TERVEK ÉS TÁVLATOK AZ ADVENTISTA TEOLÓGIAI INTÉZETBEN

Az Adventista Teológiai Intézetben tartott választások eredményeként az intézmény rektori tisztségébe dr. Roxana Paraschiv egyetemi docentet választották. Az Oktatási és Kutatási Minisztérium jóváhagyta az új rektor kinevezését, aki 2016 és 2020 között töltheti be tisztségét. A 3537. számú minisztériumi rendeletet maga Adrian Curaj miniszter úr írta alá.

Mivel szeretnénk e döntés mögé látni, valamint szeretnénk első kézből kapni néhány fontos információt az Adventista Teológiai Intézet jövőjére vonatkozóan, megkértük dr. Roxana Paraschiv rektorasszonyt, válaszoljon néhány kérdésünkre.

A CSELEKVÉS IRÁNYVONALAI ROXANA PARASCHIV

AZ OKTATÁS FOLYAMATA, AZ AKADÉMIAI ÉS ADMINISZTRATÍV TEVÉKENYSÉGEK MINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSÁT TARTOM A LEGFONTOSABBNAK.

Kérem, mondja el röviden, hogyan történik egy egyetemi intézmény rektorválasztása?

Minden négy évben – jelen esetben 2015 végén vagy 2016 elején – minden romániai felsőfokú oktatási intézménynek ki kell neveznie vezetői struktúráiba az embereit, az Oktatási Minisztérium által kidolgozott módszertan szerint. A rektorválasztás esetében – a keretegyezmény értelmében – az akadémiai testület dönti el, hogy szavazat vagy verseny eredményeként teszi meg a kinevezését. Az Adventista Teológiai Intézet esetében ez szavazat által történt meg, amelyre 2016. február 17-én került sor. Az eredményről értesítettük a Minisztériumot, felküldtük a teljes dossziét, és vártuk a jóváhagyásukat.

Ennek a dossziének van egy kötelező dokumentuma: a menedzsment-tervezet. Mit tartalmaz?

Röviden: a mandátum idejére szóló cselekvési irányvonalakat, amelyek alapján az akadémiai testület támogat vagy elvet egy-egy jelentkezőt.

Melyek az ön menedzsment-tervezetének fontosabb irányvonalai?

Szükségét éreztem annak, hogy terveim közé olyan elveket iktassak, amelyekben hiszek, s amelyeket lényegeseknek ítélek meg a Teológia működése szempontjából. Ezek a következők: engednünk kell, hogy Isten vezesse tevékenységeinket, a munkatársak között kölcsönös tiszteletet kell tanúsítanunk, mindig az Intézet javát kell szem előtt tartanunk, állandóan konzultálnunk kell a munkatársakkal, tevékenységeinknek áttetszőeknek kell lenniük, támogatnunk kell egymást a kutatási munkában. Nincs most lehetőségünk elmélyedni a részletekben. Ami pedig a cselekvési irányvonalakat illeti, egyrészt akkredi-

tált intézményként, másrészt pedig felekezeti intézményként elsősorban a következő négy év kihívásaira és lehetőségeire összpontosítottam, következőképp az oktatás folyamata, az akadémiai és adminisztratív tevékenységek minőségének javítását tartottam szem előtt, és törekedni fogok, hogy a diákoknak nyújtott szolgáltatásaink a legmagasabb mércékhez igazodjanak, lelki, akadémiai, társadalmi és adminisztratív síkon egyaránt.

Véleményem szerint az Adventista Teológiai Intézet legfontosabb célkitűzésének a diákok lelki felkészítésének és akadémiai tudása fejlesztésének kell lennie. Ez több úton is elérhető (és erre a programomban részletelesen is kitértem). Az egyik ilyen út az Intézet lelki légkörének tovább fejlesztése. Ezt úgy szeretnénk elérni, hogy diákjainkat a Megváltóval való kapcsolatuk megszilárdítására ösztönözzük, és ennek érdekében magatartásunkkal, képzésünkkel és felebarátaink gyakorlati szolgálataival példát mutatunk számukra. A diákok lelki életéért való törődése mellett a kápláni szolgálatnak a didaktikai személyzet és az összes alkalmazott lelki fejlődését figyelembe kell vennie. Továbbá fontosnak tartom a tanári kar felkészültségének javítását, összetételének bővítését, a kutatási tevékenységek fejlesztését – mely minden felsőfokú oktatási intézmény létfeltétele –, a könyvtár gazdagítását és korszerűsítését, újabb licenc- és mesteri programok azonosítását és létrehozását, hogy még több diák érdeklődésének megfelelő oktatást kínálhassunk. Ezek mellett természetesen arra is törekszünk, hogy különböző Uniós támogatásokhoz hozzáférve a kutatás, a diák- és tanármobilitás, valamint a humán erőforrás terén is előrelépést tehesünk. Szeretnénk továbbá az Adventista Akkreditációs Egyesület és a Romániai Felsőfokú Oktatás Minőségéért Felelős Ügynökség ajánlásainak is megfelelni.

Ön szerint melyek a legnagyobb kihívások az Adventista Teológia számára az elöttünk álló négy évben?

Sok kihívással kell számolnunk, és sejtjük, hogy ezek a próbák több irányból közelítenek majd. Meg kell felelnünk az akkreditációs sztenderdeknek, közeleg a romániai felsőfokú oktatási intézmények eredményességi alapon történő újra rangsorolása, szükségünk van adventista előadókra, tanárookra, kezdenünk kell valamit a diáklétszám csökkenésével (ami általános jelenség Romániában), és ami mindennél fontosabb: el kell végeznünk azt a küldetést, amelyet Isten bízott ránk, s amely létünket indokolja. Mindehhez Isten bölcsességére és vezetésére van szükségünk, valamint mindazok imájára, akik szívügyüknek tekintik a romániai felsőfokú adventista oktatást. ■

Kérdezett: Emanuel Sălăgean.

A KERESZTÉNY ÉS A CSÁSZÁR

„Mondd meg azért nekünk, mit gondolsz: Szabad-é a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?” (Mt 22:17)

A keresztény ember kettős állampolgársággal rendelkezik. Egyrészt egy földi ország polgáraként éli életét, másrészt pedig Isten országának a polgára. Ez a kettős helyzet igencsak előnyös, és folyton új körülményeket teremthet számára. Ebben a kontextusban születnek meg az alábbi, jogos kérdések: hogyan felelhet meg a keresztény két ország követelményeinek? Megrövidítheti-e a hűséges Krisztus-követő az államot? A farizeusok tanítványai és a Heródes-pártiak kertes nélkül Jézusnak szegezték a kérdést: „Mondd meg azért nekünk, mit gondolsz: Szabad-é a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?” (Mt 22:17).

Habár az Úr ellenségeinek kérdései olyanok voltak, akár a „meszelt sírok”, Jézus kész volt valloást tenni elveiről. A kérdés igazi provokáció volt. Hite és meggyőződése alapkövévé vált az utókor számára. Királysága nem érdekelt abban, hogy megfossza a földi vezetőket azoktól a tárgyaktól, amelyeken rajta van a kézjegye és az arcképe. A császár pénzt ver és hoz forgalomba a fennhatósága alatt, de sosem lenne képes önmagát feláldozni a világért. A mennyei királyság gazdaságának alapja az önfeláldozás, semmiképp sem a piacgazdaság.

A Károli által használt „szabad” igének semmiféle jelentéstan kapcsolata nincs az adófizetés örömeivel, lelkesedésével. Egyébként sem fizet senki örömmel adót. A zsidók által fizetett adó egyenesen a római kincstárba vándorolt, még csak meg sem állt Jeruzsálemben. Itt tartozások fizetéséről van szó, s ilyenkor nincs helye pozitív érzéseknek. Az élet valósága nem vár, nincs ideje, türelme, hogy emberi szükségletek felett szánakozzon. Benjamin Franklin mondta: „Ebben a világban az adón és a halálon kívül semmi sem biztos.”

Az Üdvözítő nem lép konfliktusba a császárral. Nem jellemzi sem a személyét, sem a politikáját. Habár Jézus forradalmár volt a szemükben, az Ő forradalmának kizárólag spirituális nimbusza volt. Nem a hús és a vér határozza meg az embert, hanem a lelkébe költözött isteni tulajdonságok. Ennek köszönhetően makacsolja meg magát, hogy kizárólag a jót cselekedje.

Ez a típusú forradalom a legjobb biztosítéka annak, hogy a császár pozíciója nem forog veszélyben. A keresztények kard nélkül is egy egész birodalmat meghódítottak, de a császár trónját

nem veszélyeztették. Itt hatalmas kísértés rejlik az egyházban élő keresztény számára. Mi történik a hatalommal? Lord Acton mondta:

„A hatalom hajlamos mások megvesztegetésére, az abszolút hatalom pedig abszolút módon korrumpál.” Egy ilyen típusú hatalomnak olyannak kellett lennie a tanítványok szemében, mint a bélpoklosság. Válaszával a Messiás biztosította a császárt – és a kérdező provokátorokat is –, hogy a menny és a föld érdekei párhuzamosak. Szava egyértelmű volt: aki nyer, az vesztes, aki pedig veszít, az győztes.

A történelmi kereszténység összekuszálta a szálakat. Isten Szavának kardját acélból készült, valódi kardra cserélte fel, a templom szószeke pedig politikai magaslattá vált. A múlt a jelen szigorú tanára. Mindazonáltal a jelen ad nekünk még egy esélyt, hogy „megadjuk azért ami a császáré, a császárnak; és ami az Istené, az Istennek” (Mt 22:21).

Ma is ugyanezek a kockázatok állnak fenn. A keresztény kapcsolata a Császárral az egyház és az állam kapcsolatának prizmáján keresztül épül. Az egyház hírneve és magatartása nagyban függ a keresztények hírnevétől és magatartásától. A keresztény értékei az egyház és az állam viszonyában is nyilvánvalóvá válnak. A személyes döntések és választások summájából épül fel az egyház, és válik tiszta, „napba öltözött asszonnyá, akinek lába alatt vala a hold”, vagy pedig könnyűvérű asszonnyá, „aki a sok vízen ül”. Korunk apokaliptikus jellege komoly elmélkedésre, értékeink és elveink megrostálására kötelez. Paul Evdokimov ekképpen világított rá a lelki megújulás lényegére: „A legfontosabb, hogy teljesen elmosódj, és engeddd, hogy magad helyett Krisztus érvényesüljön benned.”¹ A döntés a mienk, de ne feledjük, hogy a világ egyik végében repülő pillangó szárnyai vightharthatnak a világ másik végén. ■

Mihai Miron, Vallásszabadság Osztály, Dél-Erdély Egyházterület

1. Paul Evdokimov, *Isten örült szeretete*, 152.

A MENNY
ÉRDEKEI
MIHAI
MIRON

KORUNK APOKALIPTIKUS JELLEGE KOMOLY ELMÉLKEDÉSRE, ÉRTÉKEINK ÉS ELVEINK MEGROSTÁLÁSÁRA KÖTELEZ.

„ADJ NÉKIK KENYERET ÉS VIZET!”

„AZ IZRÁEL KIRÁLYA PEDIG MIKOR LÁTTA ÖKET, MONDA ELI-ZEUSNAK: VÁGVÁN VÁGASSAM-É ÖKET, ATYÁM? ÉS MONDA: NE VÁGASD. LE SZOKTAD-É VÁGATNI AZOKAT, AKIKET KARDDAL VAGY KÉZÍVEL FOGSZ EL? ADJ NÉKIK KENYERET ÉS VIZET, HOGY EGYENEK ÉS IGYANAK, ÉS ELMENJENEK AZ Ő URUKHOZ. ÉS NAGY LAKOMÁT SZERZETT NÉKIK; ÉS MIUTÁN ETTEK ÉS ITTAK, ELBOCSÁTÁ ÖKET. ŐK PEDIG ELMENÉNEK AZ Ő URUKHOZ; ÉS ETTŐL FOGVA TÖBBÉ NEM JÖTTEK A SIRIAI PORTYÁZÓ CSAPATOK AZ IZRÁEL FÖLDJÉRE!” (2KIR 6:21-23).

Több mint egy éve már, hogy a szíriai menekültek válságos helyzetével foglalkozik a fősodrású média szerte a világon, bemutatja az otthonukat, országukat elhagyni kényszerült, szerencsétlen emberek sorsát, akik az üldözések, fegyveres konfliktusok elől menekülve próbálnak megoldást találni az életükben adódott eme rendkívüli válsághelyzetre. Habár elméletileg fel van ajánlva számukra a menedékjog, és mivel saját hazájukban veszélyben volt az életük, menekült státuszt kaptak, mégis megvetően viszonyulnak hozzájuk a befogadó ország hatóságai. A menekülteket a jobb élet reményében tett utazásuk során – miután mindenüket hátrahagyták: otthonukat, családjukat, rokonaikat, barátaikat – különleges táborokban helyezik el. Hogyan viszonyulunk hozzájuk? Mit teszünk az érdekükben? „Mit cselekedjünk?” (2KIR 6:15).

A menekültügyi válság Európában

A menekültekre vonatkozó hivatalos statisztikák szerint¹ 2015-ben több mint egymillió migráns érkezett Európába, a zömük Szíriából, de sokan jöttek Afganisztánból, Iránból és a Közel-kelet többi, háború sújtotta övezeteiből is. Csak 2015-ben 3770 ember vesztette életét, miközben megpróbált átkelni a Földközi-tengeren. 2016-ban eddig 179.552 migráns jutott be az Európai Unió területére a Földközi-tengeren keresztül, s a próbálkozók közt 761 személy vesztette életét.

1. <http://adra.org/beyond-the-crisis-global-refugee-facts/>

2011 márciusa óta Szíria folyamatosan erőszakosan elfojtott felkelések, valamint a Bashar al-Asszádhoz hűséges csapatok és az ellenzék csapatai közötti katonai konfliktus színtere, s a csatározásba terrorista szervezetek is bekapcsolódtak, úgymint az Iszlám Állam és az Al-Káida. A szíriai polgárháború eddigi mérlege 250.000 halott. Ez az a geopolitikai és katonai kontextus, amely Szíria lakosságát menekülésre készítette.

Az Egyesült Nemzetek menekültügyekért felelős főbiztosa már 2014-ben elismerte, hogy a szíriai háború „korunk legnagyobb humanitárius válságát robbantotta ki”. Az ENSZ két évvel ezelőtti jelentéseiből megtudhattuk, hogy a szíriai lakosságnak majdnem a fele kényszerült otthona elhagyására a konfliktus kitörése, azaz 2011 óta. Közülük mintegy három milliónyian az országot is elhagyták. „A lakhely-változtatással járó anyagi, gazdasági, társadalmi és humanitárius terhek legnagyobbbrészt éppen a szegény közösségekre hárulnak, azokra a rétegekre, amelyek a legkevésbé képesek ezeket a terheket elviselni” – nyilatkozta António Guterres, az ENSZ tizedik, 2005-től tisztségben lévő menekültügyi főbiztosa.

Közismert tény, hogy a világtörténelem utóbbi pár évében az emberiség tíz nagy menekültválsággal birkózott meg, s ezek közül a legdrámaibb az utolsó, a szíriai migránsok okozta válság. A szíriai menekültek minden vagyona sokszor csupán a rajtuk található öltözék. Az ADRA – európai irodái által – hasznos információkkal, élelemmel, ruházattal, menedékkal és orvosi ellátással próbál

enyhíteni a helyzetükön, a felebaráti szeretet nevében.

Kik is a szíriaiak?

A Bibliai Szótár szerint az Ótestamentumban a szíriaiak arameusok (arámiak) voltak. Az ószövetségi fordítások Arámot és az arámiakat általában szíriaiaknak nevezik, amely nevet a családfők viselték mind a patriarchális, mind pedig az azt követő korban. A következőket említjük meg közülük: Arámot, Nákhor unokáját, Ábrahám testvérét (1Móz 22:21); Mákir anyját, a Szíriabeli asszonyt (1Krón 7:14); Arámot, Áser utódját (1Krón 7:34).

Miután elhagyták Úr városát, a pátriárkák először Mezopotámia északi részén telepedtek le, Háránban (1Móz 11:28–32). A család egy része itt maradt (Nákhor, Bétuel, Lábán), és a helység nevéből átvette az arameus nevet, miközben a család másik része (Ábrahám családja) Kánaánba költözött. Izsák és Jákob feleségei a család arámi ágának leszármazottai voltak (1Móz 24:28), teljeséggel igazolva így módon a nevet, melyet később az izraelitáknak adtak: vándor arameusok (Jákob, lásd 5Móz 26:5).²

A szíriaiak megvakulása

A Szentírás lapjain többször találkozunk szíriaiakról szóló történetekkel. Egy ilyen leírást olvashatunk 2Kir 6:8–23 verseiben is. A szíriai hadse-

reg fegyveres úton meg akarja hódítani Samáriát, de a szíriai uralkodó terveit összekuszálja Isten Elizeus által megvalósított beavatkozása. A Szíria és Izrael közötti konfliktus végkifejlete ékesen szemlélteti egyrészt Isten munkamódszerét, másrészt pedig azt, hogy mit vár el tőlünk, követőitől.

Mi is sokszor megtorpanunk a nehézségek előtt, és Elizeus szolgájához hasonlóan feltesszük a kérdést: „Jaj, jaj, édes uram! Mit cselekedjünk?” (2Kir 6:15). A válasz erre a kérdésre az imában és szemünk Isten felé történő irányításában rejlik, hogy észrevegyük óvó gondoskodását, valamint azt, hogy közel van hozzánk, minden lépésünkben mellettünk van: „Ne félj!” (16. vers).

A zsidó kislány, Naámán házában szolgálólánya által a szíriaiaknak lehetőségük volt megtapasztalni Isten hatalmát és irgalmát. A menny továbbbi tanulságokat kívánt felfedni előttük Isten hatalmas szeretetéről és erejéről. Izrael királyának bosszúvágyáról és türelmetlenségéről a 21. vers számol be: „Az Izrael királya pedig mikor látta őket, monda Elizeusnak: Vágván vágassam-é őket, atyám?”

– Elizeus azonban olyan választ adott, amelyre nem számított a király. Az ellenség meggyilkolása helyett azt tanácsolta, hogy adjanak nekik ételmet és vizet, majd engedjék őket szabadon. A fegyveres igazságszolgáltatás és a dolgok helyrehozatala nem Krisztus követőinek feladata. Pál apostol is ezt a perspektívát nyitja meg előttünk, amikor

AMIKOR
TÖRTÉNELMET
IR A SZERETET
ADRA ROMANIA

DE A SZERETET ANNAK
SZÍVÉBEN IS VÁLTO-
ZÁST EREDMÉNYEZ,
AKI FELAJÁNLIJA AZT.

2. Biblia Szótár (Dicționar Biblic), Cartea Creștină Kiadó, Nagyvárad, 2008, 71. oldal

a velünk ellenséges emberekhez viszonyulunk: „Azért ha éhezik a te ellenséged, adj ennie; ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt műveled, eleven szemet gyűjtesz az ő fejére” (Róm 12:20). **A szeretet megnyitja szemünket.** Izrael királyának megtiltatott, hogy ártson a foglyoknak, hiszen a csoda célja nem a szíriaiak halála volt. A zsidó nép Istene ily módon kedvezőtlen megvilágításba került volna a szíriaiak előtt.

A barátok megvendéglése

A Királyok második könyvének leírásából meg tudhatjuk, hogy Izrael királya nem csupán hétköznapi eledelt adott a foglyoknak, hanem gazdagon megvendéglelte őket, majd szabadon engedte őket, hogy hazatérhessenek szülőföldjükre. A felszólítás – „Adj nekik kenyeret és vizet!” – arra utasította a királyt, hogy a foglyokat előkelő vendégekként kezelje. Meg kellett mutatni a szíriaiaknak, hogy milyen is az izraelitáknak az embereket kedvesekké, irgalmasokká alakító, igaz válása (lásd Péld 25:21–22; Mt 5:43–48). A héber „kerah” szó „ünnep”-ként, „lakoma”-ként fordítandó. A szíriaiak nem átlagos, hétköznapi eledelt kaptak, hanem olyat, amit különleges alkalmakkor szolgálnak fel. A pusztá íratlan törvénye értelmében a sátorban étellel kínált idegenhez a következőkben barátként kellett viszonyulni, és védeni kellett az esetleges nehézségtől.³

Miután visszatértek hazájukba, a szíriaiak teljességgel megváltoztak. Eltűnt szívéből a gyűlölet, amelyet Izrael megtámadásakor éreztek. **De a szeretet annak szívében is változást eredményez, aki felajánlja azt.** Amikor az ember jót tesz ellenségével, saját magával tesz jót. Egymást gyűlölő ellenségekből egymást szerető barátokká válnak. Az elfogyasztott eleség nemcsak a testüket táplálta, hanem a lelküket is. A szíriaiak egy olyan leckét kaptak, amelyet egyhamar nem felejtettek el. Kezdetben a szíriai hadvezérek úgy vélték, hogy győzelmük záloga Elizeus próféta foglyul ejtése, végül mégis ők kerültek fogságba. A gyűlölet és a másik megsemmisítése vágyának helyét átvette az értékelés és a megbecsülés érzése, így hát lemondtak eredeti tervükről: „És nagy lakomát szerzett nekik; és miután ettek és ittak, elbocsátá őket. Ők pedig elmenének az ő urukhoz; és ettől fogva többé nem jöttek a szíriai portyázó csapatok az Izrael földjére” (2Kir 6:23).

Ha megvizsgáljuk Jórám magatartását és Isten Elizeus által adott tanácsát, feltevédik bennünk a kérdés: hogyan kellene viszonyulnunk a szíriai menekültekhez? Lehet, hogy a leggyakoribb érzés ebben a helyzetben a félelem, amelyet az indukál, hogy nem ismerjük ezen személyek megrázó élettörténeteinek részleteit. Ma a háború elől menekülnek ezek az emberek, abban reménykedve, hogy egy napon letelepedhetnek egy békés, nyugodt helyen, ahol visszanyerhetik belső egyensúlyukat. Ha szeretet vezérli tetteinket, a félelem elillan szívéből, s helyét az elfogadás, adakozás

3. SDABC

és a szeretet foglalja el. Ebben is Megváltónknak kell lennie példaképünknek. Csakis egy ilyen lelületben űzhető el a keserűség és viszály.

A szeretet történelmet ír

Isten küldöttjének tanácsára Jórám magatartása az előtt a nép előtt, amely országa elfoglalására tört, megváltozott, s az eredmény ehhez mérten csodálatos volt. Jórám mindazt elérte lakomája által, amit katonái által képtelen lett volna.

A kedvesség élesebb fegyver a kardnál. Isten nemcsak a jókat szereti, hanem a gonoszokat is. „Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, aki felhozza az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak” (Mt 5:45).

„E mostani időért” hívtunk el, hogy kenyeret és vizet adjunk a válságban levőknek. Segítsünk azoknak, akik életük legnehezebb szakaszát élik át.

(Felhívás adakozásra)

A Román Unió határozata: 2016. június 18-a, szombat – gyűjtés az ADRA számára, a menekültek megsegítése érdekében

A menekültügyi globális válság kontextusában, az ENSZ által meghatározott Menekültek Világnapja alkalmából – amelyet minden év június 20-án tartanak a közvélemény tudatosítása céljából –, a Romániai ADRA egy olyan stratégiát dolgozott ki, amelynek keretében adománygyűjtést tartanak a hetednapi adventista gyülekezetekben. A begyűlt összegeket elsősorban a nemzetközi ADRA Szervezetnek a menekült áradat sodrásában – Törökországban, Görögországban, Makedóniában, Szerbiában, Horvátországban és Szlovéniában – található irodáinak támogatására fordítják, másodsorban pedig szeretnék támogatni az itthoni állami intézményeknek a romániai – bukaresti, Giurgiu-i, Suceava-i, nagysomkúti (Máramaros megye) és temesvári – menekülttáborok fenntartására tett erőfeszítéseit is.

Csatlakozz hozzánk!

A Romániai ADRA 2015-től kezdődően működteti a „Reménység a bevándorlók” számára megnevezésű programját mind az országban, mind az ország határain kívül. Mindazok, akik szeretnének csatlakozni a Romániai ADRA csapatához, a következőt tehetik:

- » jelentkezhetnek önkéntes szolgálatra (hazai vagy határokon túli küldetésekhöz)
- » adományozhatnak (legfőképp orvosságokat, orvosi felszereléseket, betegápoláshoz szükséges fogyóeszközöket, de élelmiszereket, tisztálkodási és ruházati cikkeket is)
- » pénzt adományozhatnak, banki átutalással az ADRA számláira
- » közvetlenül az ADRA honlapjáról is adakozhatnak a „Speranță pentru imigranți” projekt számára: www.adra.ro/doneaza
- » adakozhatnak a június 18-i gyűjtés alkalmával, amelyen minden romániai hetednapi adventista gyülekezet részt vesz. ■

A LELKI FEJLŐDÉST AKADÁLYOZÓ VAGY ELŐSEGÍTŐ BÜNTUDAT

A büntudat és a tévedések következményeiként fellépő szorongás két olyan érzés, mely a kezdetek óta uralma alatt tartja az emberek elméjét. Isten ismeri ezen érzéseinket, és szeretné azokat üdvösségünk javára fordítani, de az ellenség is ugyanezen érzések által végzi romboló munkáját.

A büntudattal kapcsolatban az alábbiakban következő szempontokat fogjuk megvizsgálni: hogyan születik meg, milyen hatása van a személyes életre és magára a hitéletre, valamint hogyan kell kezelni ezt az érzést, a Biblia fényében.

Hogyan születik meg a büntudat?

Az ember erkölcsi érése folyamán több szakaszon megy keresztül. A folyamat elején a büntetéstől és a szeretet elvesztésétől való félelem vezérli¹, majd amilyen mértékben fejlődik, egyre inkább tudatosodik benne a jó és a rossz fogalma, és megjelenik a sajnálkozás érzése is, ha valakivel – vagy akár saját magával – szemben bünt követett el. Itt kell keresnünk a büntudat érzésének gyökerét, amely felébreszti az emberben a felelősségtudatot a rossz elkerülésére.² A lelkiismeret elemzi a cselekedeteket, és a helyteleneknek ítélt tettekkel kapcsolatban arra buzdítja az embert, hogy jóvátegye a rosszat, és korlátozza, semlegesítse a kellemetlen következményeket.

Péter és Júdás Jézus két áruló tanítványa. Mindkettőjüknek büntudattal kellett szembenéznük. Júdás, akiről a Szentírás azt mondja, hogy az ördög „belesugallta” a gonosz gondolatokat (Jn 13:2), az ártatlan vér elárulása bűnének elviselhetetlen súlya alatt nem látott más megoldást, minthogy felakassza magát (Mt 27:4-5). Péter, miután megtagadta az Üdvözítőt, „kimenvén, keservesen síra” (Lk 22:62). Ezeket a reakciókat mélyeséges büntudat keltette életre. Ezek az állapotok sürgős megoldásokat követelnek ahhoz, hogy a bűnös ember továbbléphessen.

A büntudat annak tudatosítása nyomán jelenik meg az emberben, hogy bizonyos erkölcsi, vallásos vagy jogi szabályokat, törvényeket áthágott. A büntudattal voltaképpen helyteleníti tettét³, és a kiengesztelés útját keresi. A büntudat érzése a felelősségtudat érzésével együtt fejlődik⁴, amely a választási és cselekvési szabadság jogát kíséri.

A büntudat következményei a személyes életben és a hitéletben

A bűnbeesés előtt az ember képességei teljében élt. Tökéletes összhang volt akarata és cselekedetei között. A bűn nem csupán erkölcsi természetű tévedés volt: fizikai, érzelmi, értelmi és lelki következményei voltak. Fizikai téren: az ember termete és életkora csökkent, akárcsak az ereje. Érzelmi síkon: az öröm, boldogság és élvezetek ér-

zése nem azonosul teljesen Isten akaratával. Értelmi vonalon: csökken az elemző- és tervező képesség. A jó és a gonosz felismerését elősegítő támpontok szubjektívekké válnak, megjelenik a rosszra való természetes hajlam. Lelki síkon: a bűn az embert sújtotta a legjobban. Ha a bűneset előtt örömmel kereste Isten társaságát, a bűn megjelenése után menekül Isten jelenlététől (1Móz 3:8).

Ádám és Éva élő és igazságos lelkiismerettel rendelkeztek, így amikor elkövették első törvénytelenységüket, büntudatot éreztek, ami befolyásolta magatartásukat és kapcsolataikat. Az első büntől egészen napjainkig büntudat gyötri az emberek lelkét. Lényünk részévé vált, szívünk és érzéseink világát határozza meg. Büntudatunk van saját magunkkal, másokkal és Istennel szemben. Lehet, hogy egyesek nem tartották be ígéreteiket, hazudtak, önző magatartást tanúsítottak másokkal szemben, kegyetlenek, közömbösek voltak, hűtlenek voltak házastársuk iránt, szülőkként és barátokként is csődöt mondtak. A Teremtő magához szólítja az embert, aki viszont rejtőzködik előle.

Keresztényként az ember bűnösnek érzi magát Isten előtt, az előtt az Isten előtt, aki mindent lát és mindenről tudomása van. Oly nagyon szereti az embert, aki időnként ráeszmél arra, hogy elárulta ezt a szeretetet. Az ember ismeri Isten akaratát, amelyet talán nem fogadott el teljes mértékben. Mindez azért történik így, mivel a bűn mély nyomot hagyott az emberi természetben. Elmondhatjuk, hogy minden Isten által alkotott érzés – beleértve a büntudatot is –, amennyiben az Úr által kívánt módon van felhasználva, az ember javát szolgálja.

Hogyan kezeljük a büntudatot? A Biblia válasza.

Az ember ma a lelkében dolgozó Szentlélek által közeledhet az Atyához. A bűnbeesés egy szakadékot képezett az akarat és a cselekedetek között. A Lélek segítségével az ember még a saját eszményeihez igazodva se képes élni, nemhogy az isteni mérce szerint. Ezt a belső vívódást írja le Pál a Rómabeliekhez írt levelében: „Mert tudjuk, hogy a törvény lelki; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve. Mert amit cselekeszem, nem ismerem: mert nem azt művelem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekeszem” (Róm 7:14–15). Ez a megállapítás kétségbeesett kiáltásba torkol: „Ó, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” (24. vers). A büntudat a depresszió béklyóiba taszíthatja az embert, és visszatartja fejlődésében. Isten azonban előrelátta, hogyan kerülhet ki teremtménye ebből az állapotból.

Értsük meg a büntudat okát. „Próbálja meg azért az ember magát” (1Kor 11:28). Sokszor bűnösöknek érezzük ma-

gunkat amiatt, hogy olyat mondtunk vagy tettünk, amivel fájdalmat okoztunk valakinek. Ez a típusú büntudat a Szentlélek munkájának köszönhetően is megszülethet, és készenléti helyzetbe állítja az embert, hogy mindent tőle telhetően megtegyen az újbóli tévedés elkerülésére.

Ismerjük fel a valós alap nélküli büntudatot. „Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyellje, sőt dicsóítsa azért az Istent” (1Pt 4:16). Az ember néha valós ok nélkül is büntudatot érez, ami sehová sem vezet, sőt, árt neki. A valóságtól elrugaszkodott, mások által rákényszerített mércék alkalmazása csüggedéshez vezethet. Róma 7:14 verse azt sugallja, hogy a mércének, amelyhez igazodunk, lelki törvénynek kell lennie, és kerülnünk kell minden olyan mérceként működő szabályt, amely értelmetlen szenvedést okozhat.

Kérjük bocsánatot, ha lehetséges. Miután megállapítottuk, hogy büntudatunk produktív vagy sem, tudni fogjuk, hogy milyen esetekben kell bocsánatot kérnünk. Bocsánatkérésünknek őszintének kell lennie, melynek során ne próbáljuk meg enyhíteni tetteink súlyát. Vállaljuk a felelősséget mindazért, amit tettünk, és fejezzük ki sajnálatunkat a történetekért. A Szentlélek ihlette racionális cselekedetek – ha tiszta, őszinte érzések társulnak hozzá – tartós, lényegi változásokat eredményeznek.

Tegyük meg a szükséges lépéseket, hogy a jövőben többé ne kövessük el ugyanazt a bűnt. Próbáljuk megérteni, mi okozta bűnös cselekedeteinket. A bűn forrásának azonosítása segít ugyanazon tévedések jövőbeni elkerülésében. Jézus elhívta Pétert, hogy vele együtt imádkozzék a Gecsemáné-kertben (Mt 26:41), nehogy kísértésbe essék, Péter azonban átaludta azokat az ünnepélyes perceket, ezért sebezhetővé vált.

Változtassuk hálává a büntudatot. Gondoljunk arra, hogy a jövőben jót tehetünk ott, ahol rosszat tettünk. A feltámasztás után Péter találkozott az Údvözítővel, akit élete legnehezebb pillanataiban árult el. És Jézus, aki pár nappal azelőtt tanítványa hitéért imádkozott (Lk 21:31-32), csupán ezt kérdezte tőle: „Szeretsz-e engemet?” Ettől a pillanattól kezdve Péter minden adódó alkalommal annak bizonyítására törekedett, hogy lehet rá számítani.

Bocsássunk meg saját magunknak. Ahogy készségesek vagyunk megbocsátani a barátainknak, bocsássunk meg saját magunknak is. Abban az esetben, ha büntudatunk olyan cselekedetektől származik, amelyekért már bocsánatot kértünk, de amelyek jóvátételéért ezen kívül már semmit sem tehetünk, meg kell tanulnunk megbocsátani saját magunknak. Ha a büntudat újra és újra előtör lelkünkben, mondjuk ezt magunkban: „Tévedtem, bűnömet megvallottam Istennek, és a sértett személytől is bocsánatot kértem, elhagytam vétkeimet, és minden erőmmel azon voltam, hogy helyrehozzam a hibámat, nem vagyok többé az a gonosz ember, aki voltam.”

Tegyünk jót. Amikor másoknak segítünk, önmagunknak segítünk. Szeretetből fakadó jó cselekedeteink nem semlegesítik múltunk bűneit, viszont segítenek pozitív szemléletet gyakorolva tovább menni. A jótékonyság révén valós, pozitív képet alakíthatunk ki önmagunkról, mivel megtapasztaljuk, hogyan használhat fel Isten az Ő akarata

szerint. Tanulmányok igazolják, hogy amikor másokon segítünk, pszichikai és fizikai egészségünk megújul.

Legyenek lelki aktivitásaink. Az Istenbe vetett hit hozzájárul a büntudat helyes kezeléséhez és a lelki gyógyuláshoz. Az istentiszteleteken vagy imaórákon való részvétel lelki és testi előnyökhöz juttat. Kutatások bizonyítják, hogy azok a személyek, akik lelki- és imaéletet folytatnak, könnyebben legyűrik a stresszt, és hamarabb meggyógyulnak. Döntsd el, hogy rendszeresen járni fogsz istentiszteletekre és imaórákra, és tölts minél több időt a természetben.

Róma 5:12–21 versei bemutatják, hogyan fészkel be magát a bűn az emberbe, hogyan képez benne büntudatot, de a menekvés lehetőségét is feltárja előttünk. „A törvény pedig bejött, hogy a bűn megnövekedjék; de ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővelkedik” (Róm 5:20).

Isten megoldása a bőséges kegyelem, amely mennyei logikával bír, és amely különbözik az emberi elgondolástól, mely szerint „minden cselekedetnek megvan a méltó jutalma”.

Dániel ékes példája annak, hogy hogyan szabadulhatunk meg a kollektív és egyéni büntudattól. Számba veszi saját és népe életét, és megfigyeli, hogy nem kívánt, gonosz dolgokat követtek el. Dániel 9:3–19 verseiben láthatjuk, hogy leteszi Jézus elé büntudatát. „Miénk pedig orcánk pirulása”, mondta, majd a bőséges kegyelemre hivatkozott, amely nem késett békét hozó gyümölcsseivel. A megváltás folyamatában a büntudat a Szentlélek munkája nyomán is megszülethet (Jn 16:8). „Isten azért tárja föl előttünk bűnös voltunkat, hogy Krisztushoz forduljunk, és általa kiszabadítson minket a bűn rabságából, így Isten fiai szabadságának örvendezhessünk. Igaz bűnbánattal a kereszt lábához jöhetünk, ott megszabadulhatunk bűnterhünkötől.”⁵

Amikor szembenéz lelkiismeretével és a törvénnyel, az ember – vétkei miatt – büntudatot érezhet, Isten azonban bűnbocsánatot és gyógyulást ígér, a Szentlélek erejét, hogy kegyelmébe vetett hit által győzelemre juthasson. Senki sem érzi a Szabadító szükségét, ha nem érez büntudatot. Használd fel tehát a büntudatot eszközként, hogy közelebb kerülhess Uradhoz, aki bevégzi életedben mindazt, amit elkezdett. ■

Samuel Negrea, lelkipásztor, Addison, Chicago, Egyesült Államok

1. Edoardo Giusti, Riccardo Bucciarelli, *Terapia del senso di colpa*, Sovera Edizioni, 2011, 12.
2. Jakub Gorczyca, *Essere per l'altro*, Gregorian Biblical Book Shop, 2011, 67.
3. *Treccani Enciclopedia*, alla voce Colpa.
4. „Colpa”, *Universo del Corpo*, Lucio Pinkus – Treccani (1999).
5. Ellen G. White, *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 10.1.

„Ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem is sokkal inkább bővelkedik” (Róm 5:20).

MUNTÉNIAI EGYHÁZTERÜLET

VÁRVÁN ÉS SIETTETVÉN JÉZUS ELJÖVETELÉT!

Mester, melyik a nagy parancsolat a Törvényben? Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsoltól függ az egész törvény és a próféták” (Mt 22:36–40).

A Megváltó szavai bemutatják azt az életformát, mely az akkori és a jelenkori tanítványok hitéletét jelenti. Az Evangélium jó hírének továbbítása az Isten iránti szeretetből fakad. A munténiai Hetednap Adventista Egyház küldetése egyrészt az őt alkotó hívők felé irányul, lelki táplálásuk, szolgálatra való buzdításuk, különleges szükségleteik betöltése érdekében, másrészt pedig felebarátaink felé, hogy ők is részesüljenek az Evangélium ajándékaiból, és örvendezzenek annak, ami minden tekintetben megújítja az életet, és megnyitja az öröklét reményteljes kilátásait. Ezt a stafétát kaptuk elődeinktől.

Az 1900-as évek elején az Oroszországból érkező német telepések szervezték meg az első romániai adventista közösséget Konstancán: a Viile Noi Gyülekezetet. Egészen az 1920-as évekig Románia területén legfőképpen a Munténiai Egyházterületben terjedt az advent üzenet, a 13 misszióterületből 9 Munténiában működött. Napjainkban a több, mint 18.600 megkeresztelt tag 266 gyülekezetben és 60 csoportban szolgálja Istent. Elődeiktől megtanulták embertársaik szolgálatában bemutatni az Isten iránti szeretetet, a Mennyek Országának növekedése érdekében.

Az Evangélium hirdetése általában ellenséges körülmények között zajlott. Ez vezetett a jelenkori misszionáriusok újító szellemiségének és rendkívüli kreativitásának kifejlődéséhez. A Hetednap Adventista Egyház Munténiai Egyházterületében zajló szolgálattevés egyik jellemzője az új

módszerek és eszközök felfedezése és felhasználása az embertársainkkal való munkában és az Evangélium prédikálásában. Istené legyen a dicsőség azokért a megtért lelkekért, akiket a munténiai adventisták által érintett meg az Evangélium üzenete, és ugyanakkor Ő tartsa meg őket a rájuk bízott hatalmas felelősség további vállalásában. Jézus biztatása, mely szerint mindkét irányban, Isten és az emberek szolgálatában egyaránt hűségesegeknek kell maradnunk, láthatóvá vált a munténiai hívők tevékenységében mind intézményi, mind egyéni szinten.

Az elmúlt négy évben, az elődök példájára gyülekezeink bibliatanulmányozó kiscsoportokat, vagyis aprócska gyülekezeteket szerveztek különböző helyszíneken. Az otthonok bizalmas hangulata összesen több mint 870 vendéget vonzott a 366 működő csoportba. Mindenkit meghatótt és lelkesített ez az odaadó szolgálati forma. A missziómunka klasszikus formája mellett a közterületeken, zsúfolt városi zónákban megszervezett befolyási központok is működtek. Tulceán és Giurgiu-ban adventista önkéntesek nyújtanak szociális szolgálatokat és magánórákat gyerekeknek, továbbá más adventista hívők a Sola Scriptura 12 levelező központjában és 9 könyvesboltjában csak az elmúlt évben több mint 2.000 személlyel foglalkoztak, segítve őket a levelezés útján történő bibliai tanulmányok áttekintésében. Isteni gondviselés által az Evangélium „jobb keze”¹ is elkezdte szolgálatát az egyház egyik intézményének keretében. 2014-ben ez volt az első ilyen jellegű kezdeményezés Munténiában. A Premed Egészségügyi Központ vizsgálatokat és kezelést nyújt különböző betegségekre, egészségnevelő szemináriumokat tart, és elsődleges tevékenysége a helyreállító és megelőző gyógyászat.

A Munténiai Egyházterület elkezdte egy szanatórium építését a Prahova megyei Urleta helységben, amely, ha elkészül, a Premed Egészségügyi Központtal karöltve erőteljesen és hatékonyan hozzájárulhat az Evangélium előnyeinek terjesztéséhez. Az elmúlt évben az „Egészség-karaván” mozgó orvosi rendelőnek berendezett autóbúsa összesen több, mint 750 adventista önkéntes segítségével végigjárta a környező településeket, ahol mintegy 10.000 embernek nyújtott egészségügyi szolgáltatásokat és orvosi tájékoztató anyagot. Feledhetetlen élmény volt együttműködni a helyi hatóságokkal, amelyek anyagilag is támogattak, hogy minél több emberhez eljuttassuk a jobb élet reményét.

A jóindulatú hozzáállást a közigazgatásban dolgozó hivatalnokoknak szánt tevékenységek által építjük és fejlesztjük. Ezek a programok támogatják hivatalos kapcsolataink

kat és a vallásszabadságot. Gyülekezeteinkben egyre gyakrabban – az elmúlt két évben kb. 20 alkalommal – kerül megrendezésre a „Nyílt Szombat”, melynek keretében köszönetet mondunk a helyi hatóságoknak, bemutatjuk a világszéles Adventista Egyház szolgálattal kapcsolatos szemléletmódját, valamint az adventisták eszményeit és vágyait. A vallásszabadság margóján szervezett hangversenyek és szimpóziumok a közintézmények² együttműködésével zajlanak, melyeken a hivatalosságok is előszeretettel vesznek részt. Ez alkalmat kínál számunkra bemutatni, hogy amikor istenfélő emberek szabadon élhetik értékeiket, az a társadalom javát szolgálja.

Az Evangélium értékeinek egy másik hatékony terjesztési módja az oktatási intézmények. Istentől megáldott, de mégis elképzelhetetlen erőfeszítések által, közvetlenül az 1989-es forradalmat követően a Popa Tatu gyülekezet keretén belül megalakult Románia első adventista óvodája. Jelen pillanatban a munténiai hívők 5 elemi iskolát³, 14 óvodát⁴ és egy liceumot⁵ tartanak fenn. Évente több mint 1.000 tanuló tanul ezekben az oktatási intézményekben, amelyek közül mintegy 400-an nem adventista családból származnak. Családjaikat is beleszámítva elmondhatjuk, hogy minden évben majdnem 4.000 személyt befolyásol az adventista oktatási program. A 2015-2016-os tanévben az adventista iskolák 46 diákja kötött szövetséget keresztség által Istennel, ugyanakkor néhány szülő is csatlakozott – szintén keresztség által – egyházunkhoz. A minőségi szolgálat ezen valóságból adódó felelőssége mintegy 100 adventista oktató vállán nyugszik, akik elsődleges feladatuknak tartják a folyamatos felkészülést és fejlődést.

AZ EVANGÉLIUM FENYÉBEN GABRIEL IȘVAN

„MIVELHOGY AZÉRT
MINDEZEK FELBOM-
LANAK, MILYENEK-
NEK KELL LENNETEK
NÉKTEK SZENT ÉLET-
BEN ÉS KEGYESSÉG-
BEN” (2PT 3:11).

A Munténiai Egyházterület évente 5 pedagógiai ösztöndíjat támogat, hogy ily módon is hozzájáruljon az adventista oktatási központok képzett oktatóinak utánpótlásához. Más nevelési programjaink is vannak, amelyek által az adventisták több ezer lélekhez eljuthatnak. A Vakációs Bibliaiskolában csak a 2015-ös évben több mint 2.200 gyermek vett részt. A tudományos olimpiászok⁶ az adventista gyerekek szükségleteit pótolják. Ezt a kezdeményezést nagy lelkesedéssel támogatja a Munténiai Egyházterület.

Nem feledkeztünk meg továbbá a Megváltó azon tanításáról sem, mely szerint azokat is szeretnünk és szolgálunk kell, akik valamilyen okból kifolyólag elveszítették szabadságukat. A mintegy 15 munténiai börtönben több mint 400 fogoly vesz részt a 170 adventista önkéntes által fenntartott különböző programokban. Az ifjak és gyerekek szükségleteinek betöltésére több mint 500 adventista hívő részesül évente kiképzésben. Ők foglalkoznak azzal a mintegy 1.900 személlyel, akik a kisöskér-, öskér- és kompanion-klubok programjain vesznek részt, valamint a 400 AMiCUS diákkal is foglalkoznak⁷. Az olyan programok, mint a „kis olvasók köre”⁸, a „Jézus a minden, barátom!”, a hitalapelvei tanulmányok fiataloknak, vagy a „10 nap ima” arra hívtak, hogy a fiatalokat és a gyermekeket közelebb vonják a könyvekhez, különösen a Nagy Könyvhöz, a Bibliához. A fesztiválok, táborok, hétfégi kirándulások és tú-

rázások több száz önkéntest vonnak be, akik több ezer ifjúnak és gyerekeknek segítenek a bibliai értékek elsajátításában és az Úr szolgálatára való felkészülésben.

Az olyan jól ismert programok, mint „A jótétemények napja”, „Gyermekváros” vagy a TinSerV, megfelelő lehetőséget nyújtanak az adventista fiataloknak embertársaik szolgálatára. Ezen már hagyományosnak vélt módszerek mellett a Respiro új szellemiséget vezet be a jelenkor ifjainak szükségleteihez alkalmazkodva. Az „Élj Jelesrel!” program által a Respiro Alapítvány, az Ifjúsági Osztály egyik alegysége 90 önkéntest képez ki, akik majd több, mint 2.400 tanulónak mutatnak be oktató jellegű szemináriumokat az iskolákban. Az állami iskolákba járó gyerekek táborba is jelentkezhetnek, ahova ezek az oktatók elkísérik őket. Az ilyen alkalmak csodálatos lehetőséget nyújtanak az Evangélium értékeinek gyümölcsöztetésére. A Respiro honlapjai⁹ információkat és segítséget nyújtanak az élet különböző területeire vonatkozóan: bibliatanulmányozás, személyes jellemfejlődés, keresztény irodalom, ihlető videók, stb. Az eddigi statisztikák alapján majdnem 50.000 ember részesült a Respiro szolgálataiban. A Respiro csapat számos tervét és stratégiáját a főváros központjában található Respiro Teaház befolyási központjában ültette gyakorlatba, mely egyedi kezdeményezés Romániában. A Teaház bárki előtt nyitva áll, és a „Step by step in business”¹⁰ is ezen a helyszínen zajlott le, nem kis sikerrel.

A jelenkor technikáját felhasználó prédikálási módszerek terén is elől jár a Munténiai Egyházterület, ugyanis itt született meg az első podcast rádió program román nyelven. A „Szövegek és jelentésük” című műsor most már az egész világon rendelkezésére áll a román nyelvű hallgatóknak, bármilyen világhálóra csatlakoztatható készüléken keresztül (mobiltelefon, táblagép, számítógép), az Adventista Világrádió által (AWR – Adventist World Radio). Eddig ez az adó egyetlen román nyelvű műsora.

A Munténiai Konferencia területi felosztásának, de különösen az Isten munkáját végző odaadó, lelkes, kezdeményező és önfeláldozó lelketű emberi eszközöknek

ügyéért való lelkesedés, mely az első keresztyényeket jellemezte, átöröklődik a jelen nemzedékre.

Még sokat írhatnak a Munténiai Egyházterület híveiről, mert mindegyik csodálatos élettapasztalatot nyert Istentől, az Ő vezetésének árnyékában, Aki előre elkészíti a jó cselekedeteket, hogy azokban járjunk, és az emberek ezeket látva dicsőítsék a mi mennyei Atyánkat (Mt 5:16). Tudjuk, hogy a vég idejét éljük, és azt a mennyei küldetést kaptuk, hogy kegyelem által kiéljük az Evangélium világosságát „szent életben és kegyességben” (2Pt 3:11),

köszönhetően minden területen, de legfőképpen a megyeszékhelyek körül, nagyszabású tevékenységeket és rendezeteket valósíthatunk meg. A tematikus hangversenyek, a sportrendezvények, a dohányzás-ellenes felvonulások mozgósítják a megye hívőit, és bevonják őket a helyi sajtó figyelmét is felkeltő tevékenységekbe. A Kereszt Múzeuma projekt már második alkalommal került megrendezésre, és arra bátorította a főváros lakosságát, hogy a húsvét előtti Nagyhétben mélyebben tanulmányozzák a Megváltó Jézus Krisztus szenvedésének, halálának és feltámadásának jelentőségét.

A szintén két alkalommal megrendezett Bibliai Falu vette a legjobban igénybe az adventista gyülekezeteket. A majdnem 1.000 önkéntes egy aprócska ókori zsidó falvat alakított ki a főváros egyik parkjában, amellyel a Biblia szépségeire, időszerű igazságaira és a mai társadalomban is alkalmazható elveire hívta fel a lakosság figyelmét. Több tízezer ember látogatott el ide, híre pedig a határon túlra is eljutott. Bulgáriából autóbusszal érkeztek látogatók, a helyi¹¹ és nemzetközi¹² sajtón keresztül pedig további több ezer személy értesülhetett arról, hogy Románia egy egyedi projekt házigazdája volt. A területi egység modelljére Dâmbovița, Prahova, Giurgiu, Ilfov, Buzău, Ialomița, Călărași, Brăila, Tulcea, Konstanca és Bukarest környékén nagy erővel hirdetik a hármasszori üzenetet, sok lélek üdvösségére. A fent említett önkéntes-hadsereg motiválására, felszerelésére és a velük való együttérzésre a Munténiai Egyházterület szabadidős központokat létesített Felső Moécs (Moieciu de Sus), Szinaja és Eforie Nord üdülőkben. A tagok és felebarátaink szükségleteinek betöltésére irányuló indítékaink és vágyaink vezettek a bibliai témájú kirándulások megszervezéséhez is, melyeken bárki, lelkészek és laikusok is részt vehetnek. Az eddig javasolt útcélok a keresztyén hit történetének egy-egy állomását jelképezték, úgy mint: az első kis-ázsiai gyülekezetek (a mai Törökország), a nyugati reformáció és az ellenreformáció (Róma, a Valdensek Völgye, Genova). Ily módon a Szentírás igazságai még jobban rögződnek a hívők elméjében, és a Jézus

hogy váljunk Isten dicsőségének legnyilvánvalóbb bizonyítékává, és minél többen kövessük Őt. Ez a kiváltság tisztességünkre szolgál, és arra indít, hogy minél szorgalmasabban dolgozzunk Isten művében, szívünkben és ajkunkon hordozva forró kívánságunkat: „Bizony jövel, Uram Jézus!” (Jel 22:20). ■

1. Ellen G. White, *Étrend és táplálkozás*, 73.
2. Kerekasztal-beszélgetések, hangversenyek és szimpóziumok Târgoviște-n, Buzău-ban, Ploiești-en, a prefektúra, a megyei tanács és az egyetemek közreműködésével.
3. Elemi- és általánosiskolák: Bukarest, Ploiești, Brăila, Konstanca, Cernica.
4. Óvodák: Bukarest-5, Buzău-2, Târgoviște-1, Ploiești-1, Măgureni-1, Giurgiu-1, Slobozia-1, Brăila-1, Konstanca-1.
5. „Ștefan Demetrescu” Adventista Teológiai Líceum, Bukarest.
6. A tudományos olimpiász azon adventista gyerekeknek szól, akik nem vehetnek részt a hagyományos iskolai vetélkedőkön, mivel ezek magasabb szintű szakaszai általában szombaton zajlanak. Ebben az évben a tudományos olimpiászt román nyelvből, matematikából, biológiából, kémiából, földrajzból és angol nyelvből rendezték meg.
7. AMiCUS kirendeltségek a Munténiai Egyházterületben: Bukarest, Cernica, Brăila, Ploiești.
8. Kis olvasók köre - www.lecturici.ro – az 5-11 éves korosztálynak szól és célja az olvasás utáni vágy felébresztése a gyerekekben, valamint a szülő-gyerek kapcsolat ápolása.
9. Respiro-honlapok: www.respirotime.ro, www.mybible.ro, www.mastertin.ro, www.bibliotecarespiro.ro, www.teajut.ro, www.asociatiarospiro.ro, www.centrulrespiro.ro.
10. „Step by step in business” – európai pénzalapból szervezett program, melynek keretén belül 400 személy részesülhet ingyenes business-képzésben, közülük 40-en pedig egyenként 25.000 eurót is kaptak egyéni vállalkozás megnyitására.
11. A Bibliai Falu megjelenése a sajtóban: Prima Tv, Radio România Actualități, Adevărul, România Liberă, ziare.com, Mediafax, Agerpres, Adventista Médiaközpont, stb. A Kereszt Múzeuma megjelenése a sajtóban: Antena 3, Agerpres, Mediafax, Radio România Actualități stb.
12. Adventist Review, Adventist Network News.

Gabriel Ișvan, a Munténiai Egyházterület Vallásszabadság és Kommunikációs Osztályának igazgatója

A CÉL FELÉ FUTUNK

AMiCUS Országos Kongresszus: 2016. április 15–17.

**TÚL A JELENTŐS
VAGY SZOKVÁ-
NYOS, HÉTKÖZ-
NAPI ESEMÉNYE-
KEN, MULANDÓ
PILLANATOKON
EGY OLYAN
CÉLT SZERET-
NÉNK KITŪZNI
MAGUNKNAK,
AMELY EGÉSZ
EGZISZTEN-
CIÁNKAT MEG-
HATÁROZZA.**

Atyámfi, én önmagamról nem gondolom, hogy már elértem volna, de egyet cselekszem: azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára” (Fil 3:13–14).

Amikor az idei kongresszus mottóját választottuk, Pál apostol fentebb idézett gondolatai csengtek vissza elménkben, és azt szerettük volna, ha a találkozó egész ideje alatt ezek a szavak motiválnak: „A cél felé futunk”. Az ország minden területéről több mint 700 diákot egybehívó eseményre a brassó-méhkerti Adventista Oktatási Központban került sor.

Az ifjak lelkesedése, jókedve és spontaneitása már a találkozó elején kibontakozhatott: ismertették a programot, mindenik AMiCUS-fiók külön-külön bemutatkozott, és a maga stílusában üdvözölte a jelenlévőket. A kongresszus ideje alatt mindnyájan örvendtünk az AMiCUS-küldöttségek ötleteinek, megvalósításainak és Istenel szerzett tapasztalatainak. Az élménycsere segített bizalommal előretekintnünk a jövő évre, amelyre még magasabb célokat tűztünk ki, ekképpen fejlesztvén évről évre az AMiCUS Diákszövetség tevékenységét.

Különleges meghívottjaink gondolatainkat és figyelmünket a felé a cél felé irányították, amely

felé érdemes „célegyenest igyekeznünk”. Péntek este Ignazio Barbuscia, az olaszországi Ifjúsági Osztály igazgatója tartott beszédet, szombat délelőtt az Inter-Európa Divízió Nevelési és Káplánsági osztályának igazgatója, Marius Munteanu hirdette Isten Igéjét, szombat délután pedig Ștefan Tomoiagă, a Román Unió elnöke.

A kongresszus harmadik napján a gyakorlatban is alkalmaztuk mottónk üzenetét: jótékony-sági célból terepfutóversenyt rendeztünk a vesedialízis-függő gyermekek támogatására. A startvonal mögött körülbelül 150 fiatal és kevésbé fiatal sorakozott fel, majd szaladta végig a Cenk erdei ösvényein – gyönyörű időjárás viszonyok között – a versenytávot, hogy ezáltal is támogassa a művésztől függő gyermekeket. E tevékenység nyomán a terepfutóverseny szponzorainak adományából több mint 3500 lej gyűlt össze, amely összeget át is utaltuk a „Delia Grădinaru” Egyesület számlájára.

Egy nappal a plénum programjának kezdete előtt ülésezett az AMiCUS Közgyűlési Testülete. Az ülés keretében mindenik fiókszervezet bemutatta tevékenységét, majd az azonosított szükség-célok függvényében rátértek a jövőre vonatkozó tervek megbeszélésére. A testület ugyanakkor választásokat is tartott vezetői tisztségek betöltésére. A mandátumukat befejező diákok odaszenteselődésről, elkötelezettségéről és emberbaráti szeretetről tettek bizonyosságot, akik megbíza-

tásuk alatt mindvégig töretlenül növekedtek lelkileg és szakmailag egyaránt. Ez úton mondunk köszönetet Cátruna Evelinnek, a leköszönő titkárnak és Bompá Radu projekt koordinátornak az AMiCUS vezetésében kifejtett erőfeszítéseiért, odaadásukért, támogatásukért és lelkesedésükért, amelyet a diákszervezet szolgálatában tanúsítottak.

Adminisztratív síkon – az AMiCUS Diákszervezet fejlődése és terjeszkedése miatt – szükségsszerűvé vált néhány szabályzati módosítás. Az egyik lényeges változtatás az Országos Bizottság létszámának háromról ötre történő emelése: az eddigi három tisztség mellett (elnök, titkár, projekt-koordinátor) újabb két tisztség létesült: a hivatalos kapcsolatokért és marketingért felelős igazgatói poszt, valamint a kulturális igazgatói tisztség. Az Országos Bizottság összetétele a következő: Gicu Dohotar – elnök, Narcisa Gui – titkár, Bianca Aelenei – projekt-koordinátor, Daniel Tomoiagă – hivatalos kapcsolatok- és marketing-igazgató, valamint Rebeca Preda – kulturális igazgató. Ez az öt személy, valamint az Unió Ifjúsági Osztálya társigazgatója, Marcel Brândzanic alkotja az AMiCUS Diákszervezet vezetőségét egészen a következő, 2017-ben tartandó országos kongresszusig. Óhajunk, hogy ebben az évben is minden lépésünket a bölcs döntések, a nemes ügyekért érzett szenvedély és a helyes motiváció jellemezze.

„Időnk nagy részét lekötik a szokásos tevékenységek és felelősségek, amelyek gyakran elvonják figyelmünket az igazi céloktól. A diákélet tele van próbákkal. Számos olyan dolog van, ami befolyásolhatja döntéseinket életünk ezen szakaszában. Napjainkban a társadalmunknak rengeteg ajánlata van, amely meggátolhat abban, hogy

hűségesek maradjunk értékeinkhez: az adventista neveléshez, az adventista keresztény értékekhez... Az AMiCUS segítséget, oltalmat nyújtó keret lehet, amely által a fiatalok elérhetik kitűzött céljait... A legfőbb cél pedig a Jézussal való találkozás – visszajöttének napján. Jézus mellett valami különlegeset – a megszokottól eltérő tapasztalatot – élhetünk meg. Egy sokkal jobb és szebb élet dimenzióját” (Ignatio Barbuscia).

„Azt hiszem, hogy világunknak szüksége van arra, hogy Istennel járó embereket lásson. Fiatalokat, akik szerelmesek Istenbe! Mekkora kihívás lenne ez számukra!” (Marius Munteanu).

„Gondoltál-e valaha arra, hogy megtörténhet: téves célok felé igyekszel? Lehetséges-e, hogy minden erődöt és energiádat bevetve hamis cél felé haladsz? Mi az igazi célja a hűséges kereszténynek? A választ Zsid 12:2 versében találjuk meg: „Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, és az Isten királyi székének jobbára ült” (Ștefan Tomoiagă).

Túl a jelentős vagy szokványos, hétköznapi eseményeken, mulandó pillanatokon egy olyan célt szeretnénk kitűzni magunknak, amely egész egzisztenciánkat meghatározza. Mi megtaláltuk ezt a célt, de azt is tudjuk, hogy ez még nem elég – eléréséért tennünk is kell! Mi eldöntöttük, hogy együtt futunk e cél felé!

Gyertek, legyünk barátok ebben a futásban! ■

Marcel Brândzanic, az Unió Ifjúsági Osztályának társigazgatója

**ADVENTISTA
DIÁKOK
MARCEL
BRÂNDZANIC**

**„NÉZVÉN A HIT-
NEK FEJEDELMÉRE
ÉS BEVÉGEZŐ-
JÉRE JÉZUSRA”
(ZSID 12:2).**

PRÓBÁLJ KI VALAMI ÚJAT!

„Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!
Íme, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még?” (Ésa 43:18-19)

Egy alkalommal egy szegény romániai településről készült riportfilmet láttam az interneten. A népes családok sajátságos „architektúrájú”, rendszerint egy helyiséges vályogházakban éltek, a háztartási kellékeket a nagyvárosok szeméttelpeiről gyűjtötték össze, táplálkozásuk rendkívül szegényes volt. Nagyon kellemesen meglepődtem és meghatódtam, amikor tudomást szereztem néhány lelkes ember kezdeményezéséről: anyagi, informális és lelki segítséget biztosítottak ezeknek a szegényeknek. Az Adventista Egyház Börtönszolgáltatásának önkéntesei felkeresték ezt a világtól elzárt falut (a település több lakója is megjárta már a börtönöket), hogy megpróbálják visszaadni az ott élők számára a legfontosabbat: az emberi méltóságot.

A riport mély érzelmi hatást gyakorolt rám. A tudósítás végén a riportter egy öt-hat éves kisfiútól megkérdezte, hogy mi az, amit a legjobban szeretne. A válasza ekképpen hangzott: „Azt szeretném, hogy jöjjön haza az édesapám!” Nem édességet kívánt, csokoládét, játék-autót vagy új cipőt. Egyetlen vágya az volt, hogy jöjjön haza az édesapja.

Kikapcsoltam a számítógépet, és némán ültem a képernyő előtt. Állandóan a szemem előtt lebegett az apját hazaváró kisfiú arca, majd rádöbentem, hogy sok gyermeknek nincs is kit hazavárnia... Gondolataim a Jézus visszajöttére váró népre terelődtek; valamivel nagyobb, érettebb gyermekek, akik amióta az eszüket tudják, állandóan várakoznak. De mit is várnak tulajdonképpen? Hogy visszatérjen az Atya. Hiszen megígérte,

A HITETLENSÉG,
A VILÁGIASSÁG,
A SZENTSÉGTÉLEN
ÉLET, A VISZÁLY
AZ ÚR HITVALLÓ
NÉPE KÖZÖTT:
EZ TARTOTT BEN-
NÜNKET ITT ILYEN
HOSSZÚ IDEIG
A BŰN ÉS A BÁNAT
VILÁGÁBAN.

hogy vissza fog térni: „Elmegyek, hogy helyet készítsék néktek. És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (Jn 14:2–3).

Milyen állapotban találtnak a mennyei Atyára váró gyermekek? Ezt szinte lehetetlen megfogalmazni. A legtalálhatóbb leírást a Jelenések könyvében találjuk: „Nyomorult és nyavalyás és szegény és vak és mezítelen” (Jel 3:17). A kamráikban tárolt bőséges eledel – a valláskönyveikbe foglalt gazdag lelki táplálék – ellenére, habár híres műépítések által tervezett palotákban laknak, és luxusautókat vezetnek, mégis nyomorultak, nyavalyások, szegények, vakok és mezítelenek. Ha megkérdezed tőlük, hogy mit szeretnének ezen felül, a legkorszerűbb módszertanok szerint megszervezett evangelizációs tervekről áradoznának, az utolsó generációs műszaki vívmányok missziós alkalmazhatóságáról, vagy elmondanák, hogy elavult imaházuk helyére újat építtetnének, és... téged is szívesen látnának a szponzorok között.

E várakozó gyermekek között feltevődik benned a kérdés: voltaképpen mi az, amire várnak? Nem azt akarom mondani, hogy várakozásuk helytelen. Nem úgy váraкоznak, mint ahogy Izrael népe várta a Messiást, hogy elsőkké tegye őket a nemzetek között. Nem egy a Föld történetében még páratlan anyagi jólétet biztosító Uralkodót várnak, hanem „fentről” jövő projekteket, s a „fent” alatt az egyházi szervezet struktúráit kell érteni. Éberen figyelik, hogy a pápai hatalom befolyására mikor iktatják törvénybe a vasárnap imádatát, hogyan építi ki struktúráit az új világrend, miként gyűjti szárnyai alá az ökumenikus mozgalom a világ egyházait (kivéve az övét), hogy majd csak ezután készítsenek terveket az Atya fogadására.

Még egyszer megkérdezem: mire várnak ezek a „gyermekek”? Újabb tervekre, próféciák teljességére, vagy az Atyára, aki eljön értük?

Egyik nap egy üzenetet kaptam e „gyerekek” egyikétől. Fájdalmas szavakkal írta le lelkiállapotát, eltékozolt életét. Múltjától azonban nem tudott elszakadni. A múltban élt, a múltban gondolkodott, a múlt fájdalmas tapasztalatai miatt tépelődött. Az „ókori városok” lakója számára a jó hírt Ézsaiás fogalmazza meg: „Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!” (Ésa 43:18). Az Atya ígérete nem a múltra vonatkozik. A múltban tette meg ígéretét, visszajövetelének eseménye azonban az előttünk álló jövőben fog bekövetkezni. A múlt felé forduló ember sosem lesz képes eljutni a saját maga által kijelölt

célra. Az elérendő cél nem a múltban keresendő. „Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!” Ha a múlt tapasztalatai csalódást okoztak, itt az idő, hogy valami újat próbáljunk ki.

Hiszem, hogy a várfalakra állított őrszemek sokszor feltették magukban a kérdést: „Meddig még az éjszaka? Meddig még az éj?” (Ésa 21:11). „Órálló, mikor jön haza Atyánk? Mikor tér vissza?” Milyen választ adunk ezekre a kérdésekre? „Fentről” javasolt válaszokat várunk? Azt válaszoljuk, amit hallani szeretnének, vagy pedig azt, amit a Biblia mond? Izsakhár fiáról azt olvassuk, hogy „felismerték az idő alkalmatos voltát, és tudták, hogy mit kellene Izraelnek cselekednie” (1Krón 12:32). Hol vannak Izsakhár modernkori fiai, hogy megmondják a várakozóknak, milyen időket élünk, és mit kell valójában tennie az Atyát váró „gyermeknek”.

Elgondolkodtatok-e valaha azon, hogy miért várjuk még mindig Urunkat, 2000 évvel ígérete után (lásd Jn 14:1–3)? Egyesek azt mondják, hogy az Úr még mindig készíti számunkra a lakhelyeket. Mások szerint Jézus még nem tudja visszajövetelének pontos idejét, hisz a Bibliában is azt olvashatjuk, hogy ezt csakis az Atya tudja (lásd Mt 24:36). Vannak, akik a prófétákra hárítják a felelősséget, és nem kevés azoknak a száma sem, akik pontos dátumokat jelölnek meg Jézus visszajövetelére, amely dátumokat aztán megcáfol a valóság.

Találtam három kijelentést, amely megvilágítja napjaink e sokat vitatott kérdését. Íme:

„Ha az adventisták az 1844-es nagy csalódás után ragaszkodtak volna hitükhöz, és együttesen megragadták volna az Isten által gondviselészerűen nyújtott alkalmakat, ha elfogadták volna a harmadik angyal üzenetét, és a Szentlélek erejében hirdették volna a világnak, akkor meglátták volna Isten üdvözítését, az Úr hatalmasan együtt munkálkodott volna igyekezetünkkel, a mű befejeződött volna, Krisztus pedig már eljött volna, hogy népét magához vegye és megjutalmazza” (Ellen G. White, *Evangelizálás*, 695).

„A hajdani Izraelt a hitetlenség, zúgolódás és lázadás negyven évre kizárta Kánaán földjéről. Ugyanezek a bűnök késleltették a mai Izrael bemenetelét is a mennyei Kánaánba... A hitetlenség, a világiasság, a szentségtelen élet, a viszály az Úr hitvalló népe között: ez tartott bennünket itt ilyen hosszú ideig a bűn és a bánat világában” (uo., 696).

**PROAKTÍV
VÁRAKOZÁS
MIHAIL
BACIU**

**„KRISZTUS SÓVÁ-
ROGVA VÁRJA, HOGY
KÉPMÁSA MEGMUTAT-
KOZZÉK EGYHÁZÁBAN.
KRISZTUS AKKOR
JÖN EL, HA GYERME-
KEI AZ Ő JELLEMÉT
FOGJÁK TÖKÉLETE-
SEN TÜKRÖZNI.”**

**GYÜLEKEZETED
EGY EGYTŐL
TÍZIG TERJEDŐ
SKÁLÁN HOL
HELYEZKEDIK EL
AZ „ATYA HAZA-
VÁRÁSÁBAN”?
HA IRÁNYUN-
KON, RITMU-
SUNKON NEM
VÁLTOZTATUNK,
ÉS UGYANAZOK
A PROBLÉ-
MÁK FOGLAL-
KOZTATNAK,
UGYANAZOK
AZ ESZMÉNYEK
IRÁNYÍTJÁK ÉLÉ-
TÜNKET, MI AZ
ESÉLYÜNKBEN
MEGLÁTJUK
ATYÁNKAT?**

„Krisztus sóvárogva várja, hogy képmása megmutatkozzék egyházában. Krisztus akkor jön el, ha gyermekei az Ő jellemét fogják tökéletesen tükrözni” (Ellen G. White, *Krisztus példázatai*, 69).

E három kijelentésből egyértelműen kicseng, hogy az Atya késéséért az egyház a felelős. „Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelmek tartják” (2Pt 3:9).

Mi tart még mindig itt minket? Kire mutasunk ujjal, amikor Atyánk késésének okát keressük?

A hitelenség, a világias szellem, az odaszenteződés hiánya, a magukat Isten gyermekeinek tartók közti viszálykodások, a felebarát iránti fizikai és lelki törődés hiánya (arról a felebarátról lévén szó, akit a „hívők” büszkén „hitetlennek” neveznek), a tény, hogy e felsorolt hiányosságok miatt Isten népének gyermekei képtelenek képviselni Krisztus feddhetetlen jellemét... Íme, ezek azok a vétkek, amelyek miatt még mindig foglyai vagyunk ennek a világnak, és fogyatékoságaink miatt a körülöttünk élőket is megfosztjuk attól a békétől és nyugalomtól, melyet Jézus ígért meg számunkra.

Engedjétek meg nekem, hogy feltegyek néhány kérdést:

Mi a véleményed egyházaadról? Gyülekezeted egy egytől tízig terjedő skálán hol helyezkedik el az „Atya hazavárásában”? Ha irányunkon, ritmusunkon nem változtatunk, és ugyanazok a problémák foglalkoztatnak, ugyanazok az eszmények irányítják életünket, mi az esélyünk, hogy a közel-

jövőben meglátjuk Atyánkat? Mi lesz egyházzal a következő két, három, öt évben?

Nektek nem tűnt fel, hogy ahelyett hogy elfogadnánk az Igaz és Hű Tanúbizonyosság ajánlását, amely a megfelelő gyógymódot írja elő a „betegségünkre”, szakemberei lettünk a tünetkezelésnek, jóllehet át kellene adnunk magunkat a Nagy Orvosnak, hogy végrehajtsa bennünk a jellemátalakító műtétet?

Amikor látom, mennyire közömbösek vagyunk a lelkiek iránt, azonnal előveszem a „tagja vagyok ennek a gyülekezetnek” nevű „fájdalomcsillapítót”. A betöltött tisztségem is előnyömre van: lelkes vagyok, presbiter, gyülekezeti vén, fődiakónus, ügyosztály igazgató...

Sajnos azt tapasztalom, hogy figyelmen kívül hagyjuk az Atya ígését a Szentlélek kitöltésére vonatkozóan (Csel 1:4–5). Vagy talán tévedek? Menjetek be egy adventista gyülekezetbe szerda este, az imaóra kezdetekor, és meglátjátok, hányan fohászokodnak a Késői Eső kitöltéséért. Sokkal egyszerűbb ha inkább „beveszem” a „napirenden vagyok a tizedfizetéssel, és a Biblia és a Prófétaág Lelke ajánlásai szerint tartom meg a szombatot” nevű „gyulladásgátlót”.

Amikor a széthúzással és a szeretet hiányával szembesülök gyülekezeteinkben, azonnal megkezelem azt a „lázcsillapítót”, amelynek „betegtájékoztatóján” ez áll: „egy világegyház tagja vagyok, amely 175 kórházzal és szanatóriummal, 7842 iskolával és egyetemmel és 14 médiaközponttal rendelkezik”.

Megfelelünk arról, hogy az egyházban betöltött tisztség, a becsületes tizedfizetés, a szombat megőrzése, egyetemeink és kórházaink nem üdvözítenek!

A dokumentumfilmben szereplő, édesapját hazaváró gyermek arcán a szomorúsággal elegyített remény vegyes érzéseit figyelhettem meg. Vágyakozott a jelenlétére, hogy újból viszontlássa, karjaiba férközzön, és elmondja neki: „Apa, annyira hiányoztál!”

Érzem-e, érzed-e ezt a vágyakozást?

Nem gondoljátok, hogy elérkezett az ideje, hogy igazán várjuk Atyánk mielőbbi „hazatérését”? A Biblia ebben a tekintetben is egyértelmű: „Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme, itt a kellemetes idő, íme, itt az üdvösség napja” (2Kor 6:2). ■

Mihail Baciu, lelkipásztor, Egyesült Államok

projektbemutatók

tapasztalatcsere

interaktív standok

szociálizálás

személyes fejlődés

zene

új barátok

missziós tevékenységek

kapcsolódj

K O N G R E S Z

AZ ÉLETHEZ

adventista ifjúsági kongresszus

marosvásárhely • 2016. augusztus 10-14.

beiratkozás 2016. július 20-ig a
www.congrestineret.ro weboldalon

AKI TUDJA, VÁLASZOLJON

Olvasd el az alábbi találós kérdéseket, és válaszd ki a jobb oldalt feltüntetett válaszok közül a helyeset.

Ki a megmondhatója annak, hogy melyik az az apostol, aki megérintette Jézust, hogy lássa, valóban feltámadott?

Egy pap, akit az angyal meglátogatott és ezt mondta: Fiaid lesz, akinek neve: János, Krisztus előfutára.

Álnok, ki Mesterét hamis csókkal elárulta.

JÚDÁS
TAMÁS
ZAKARIÁS

A helyes válaszok sorrendje: Tamás, Zakariás, Júdás.

Válaszd ki a helyes választ az alábbi kérdésekre:

Melyik hegyen kapta Mózes a Tízparancsolatot?

- az Ararát hegyen
- a Sinai hegyen
- a Garizim hegyen

Milyen vízben keresztelkedett meg Jézus 30 éves korában?

- a Jordánban
- a Holt-tengerben
- a Galileai tengerben

Hogyan nevezik azt a kertet, ahol Jézus elfogatásakor imádkozott?

- Olajfák kertje
- A Várkert
- a Gecsemáné kert

Ki volt az első gyermek, a Biblia szerint?

- Ábel
- Kain
- Sét

Ki élt 969 évet?

- Ádám
- Matuzsálem
- Noé

A NYÁJ
BARÁNYKÁI
ALINA
CHIRILEANU

Alina Chirileanu,
az Unió Gyermek-
osztályának aligaz-
gatója

Helyes válaszok: 1. Sinai,
2. Jordán, 3. Gecsemáné,
4. Kain, 5. Matuzsálem

A GENERÁL KONFERENCIA ELNÖKÉNEK

A DIVÍZIÓK ÉS EGYHÁZUNK INTÉZMÉNYEI VEZETŐIHEZ INTÉZETT 2016. ÁPRILIS 27-I ÜZENETE, A MENEKÜLTÜGYI VÁLSÁG KAPCSÁN

Kedves munkatársak!

Az utóbbi hónapokban aggodalommal töltött el bennünket az Európába igyekvő szíriai és iraki menekültek helyzete. De nem Európa az egyetlen zóna Földünkön, ahol menekültügyi problémákat kell megoldania az emberiségnek. Egyre több konfliktus robban ki a világon, ezrek, milliók biztonságát veszélyeztetve.

A Transz-Európa- és az Inter-Európa Divíziók – az ADRA és az ASI Európa szervezetekkel közösen – figyelemre méltó tevékenységet folytatnak a területükre érkezett menekültek megsegítése érdekében. Világegyházunk vezetőségének tervezéssel megbízott csoportja azzal a javaslattal állt elő, hogy egyházunk egy szombatot áldozzon a menekültek ügyének, így módon is kiemelve a migránsok kilátástalan helyzetét, és tudatosítván a gyülekezeti tagokban, hogy keresztény adventistákként kötelességünk közbelépni az érdekükben, és javítani életkörülményeiken.

A menekültek világnapját június 18-ára, szombatra tűztük ki. Erről a Generál Konferencia Bizottsága és a tavaszi szesszió küldöttei döntöttek, szavazataik által. Bátorítalak benneteket, hogy továbbítsátok ezeket az információkat az uniók és egyházterületek felé, hogy minden gyülekezeti tag értesüljön róluk. Egyre közelebb van Jézus visszajövetele, ezért a válsághelyzetek száma is folyamatosan növekszik, egyházunknak pedig tu-

datában kell lennie, milyen fontossággal bír az a tény, hogy jelen van e kritikus helyzetek megoldásában.

Tudomásom van arról, hogy az „Adventist Review” júniusi száma kifejezetten a menekültek problémájával fog foglalkozni. E rendkívüli szám tartalma ihletforrásként szolgálhat a menekültek világnapja alkalmából szervezett programokhoz, de egyéb forrásanyagokról is gondoskodni fogunk.

A nehéz helyzetbe jutott menekültek megsegítésekor alkalmunk nyílik terjeszteni Krisztus üzenetét, és bizonyított tény, hogy jó cselekedeteink az általunk szolgált Istenhez vonzzák az embereket. Ez úton szeretnék felhívást intézni egyházunk tagságához: egyesített imában fohászodjunk Urunkhoz Földünk mintegy 120 millió menekültjéért! Vizsgáljuk meg e problémához, illetve a menekültek helyzetéhez való viszonyulásunkat!

Lévén, hogy a június 18-i különleges szombatról csak most, frissen született döntés, ez úton szeretném, ha minden adventista közösség tudomást szerezne erről a tervről. A Jó Isten áldja meg küldetését végző egyházát!

Testvéretek a Krisztusban,
Ted N. C. Wilson

**AZ ELNÖK
OLDALA
TED
WILSON**

**EGYESÍTETT IMÁBAN
FOHÁSZKODJUNK
URUNKHOZ FÖLDÜNK
MINTEGY 120 MILLIÓ
MENEKÜLTJÉÉRT! VIZ-
GÁLJUK MEG E PROB-
LÉMÁHOZ, ILLETVE
A MENEKÜLTEK HELY-
ZETÉHEZ VALÓ VISZO-
NYULÁSUNKAT!**

REMÉNYSÉG A MENEKÜLTEK SZÁMÁRA

F E L V É T E L I 2 0 1 6

JÚLIUS 18–25. / SZEPTEMBER 5–12.

NEVELÉS

ADVENTISTA
TEOLÓGIAI INTÉZET

mely által

**...az Istennek
ismeretére jutsz.**

Példabeszédek 2:5

Adventista pasztorálteológia

Szociális munka szak

Óvodapedagógus-
és tanítóképző szak

„Doctor Luca” Egészségügyi
Főiskola, Cernica

Alapvető értéket nyújt
Tudást közvetít
Ihletet ad

021 369 53 50
0744 685 123
institutadventist.ro

